

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00

F: 01 478 39 00

E: gfu.fu@gov.si

www.fu.gov.si

DAVEK NA DODANO VREDNOST RAČUNI

Podrobnejši opis

3. izdaja, FEBRUAR 2022

KAZALO

1.0 RAČUNI.....	3
2.0 IZDAJA RAČUNOV	3
2.1 Pravila za izdajanje računov	3
2.2 Obveznost izdajanja računov	6
2.2.1 Samofakturiranje	7
2.2.2 Predplačila.....	7
2.3 Izjeme od obveznost izdajanja računov	7
3.0 OBVEZNI PODATKI NA RAČUNU	9
3.1 Račun, ki ga izda davčni zavezanec, identificiran za namene DDV	9
3.2 Poenostavljeni računi.....	10
3.3 Predplačila.....	11
3.4 Račun, ki ga izda mali davčni zavezanec	11
3.4.1 Račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV samo zaradi pridobitev in/ali čezmejnih storitev, za katere mora plačati DDV izključno prejemnik	12
3.5 Račun za dobavo novega prevoznega sredstva	12
3.6 Račun za dobavo blaga oziroma storitve imetnika dovoljenja za pavšalno nadomestilo	12
3.7 Posebnosti glede podatkov, ki jih mora vsebovati račun za nekatere druge dobave	12
4.0 PAPIRNATI IN ELEKTRONSKI RAČUN	13
4.1 Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa	13
4.2 Izdaja računov iz vezane knjige računov	14
4.3 Elektronski račun.....	14
4.3.1 Zakonske določbe in povzetek pojasnil TAXUD glede elektronskega izdajanja računov	14
4.3.1.1 Sprejem s strani prejemnika	15
4.3.1.2 Pristnost izvora	15
4.3.1.3 Celovitost vsebine	16
4.3.1.4 Čitljivost	16
4.3.1.5 Postopki za nadzor poslovanja.....	17
4.3.1.6 Zanesljiva revizijska sled	18
4.3.1.7 Napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov (EDI)	18
5.0 POSEBNE OBVEZNOSTI V ZVEZI S HRAMBO RAČUNOV	18
6.0 DAVČNO POTRJEVANJE RAČUNOV	19
7.0 VPRAŠANJA IN ODGOVORI	19

1.0 RAČUNI

Za namene Zakona o davku na dodano vrednost – [ZDDV-1](#) (Uradni list RS, št. 13/11-UPB3, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, , 86/14, [90/15](#), [77/18](#), [59/19](#), [72/19](#), [196/21](#) – [ZDOsk](#), [3/22](#)) so računi vsi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, ki izpolnjujejo pogoje iz 80.a do 84.a člena tega zakona. Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

2.0 IZDAJA RAČUNOV

2.1 Pravila za izdajanje računov

Osnovno pravilo je, da pravila za izdajo računov določi država članica, v kateri se opravi dobava (prvi odstavek 80.a člena ZDDV-1).

Obstajata dve izjemi od osnovnega pravila, in sicer za:

- Čezmejne dobave, za katere velja obrnjena davčna obveznost iz tretjega in četrtega odstavka ter 3. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 (drugi odstavek 80.a člena ZDDV-1). Če v teh primerih izda račun prejemnik (samofakturiranje), se upošteva osnovno pravilo.
- Za dobave, ki se obdavčijo zunaj EU (tretji odstavek 80.a člena ZDDV-1).

V teh primerih se uporabljajo pravila o izdajanju računov, ki veljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobava opravljena, ali stalno ali običajno prebivališče.

Če dobavitelj uporablja eno od posebnih ureditev iz 6. podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1, se za izdajanje računov glede dobav blaga in storitev, ki so zajete v teh posebnih ureditvah, uporabljajo pravila po ZDDV-1. Več glede teh pravil in izdaje računov po posebnih ureditvah VEM je pojasnjeno v [podrobnejšem opisu Posebne ureditve VEM – OSS](#).

V Tabeli 1 so navedena pravila za izdajanje računov za dobave blaga, v kateri je treba upoštevati, da je:

- država A Slovenija,
- država B druga država članica,
- država C tretja država članica.

Tabela 1: Pravila za izdajanje računov – dobave blaga

Vrsta dobave	Država članica ali država dobavitelja	Država članica ali država prejemnika	Gibanje blaga	Država članica ali država obdavčitve	Država članica, katere pravila veljajo	Določba 80.a člena ZDDV-1
Domača dobava blaga	A	A	v A	A	A	prvi odstavek
Oproščena dobava znotraj Unije	A	B	A do B	A	A	prvi odstavek
Oproščena dobava znotraj Unije s samofakturiranjem	A	B	A do B	A	A	prvi odstavek

Prodaja na daljavo (presežen prag v drugi državi članici) ¹	A	B	A do B	B	B	prvi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES
Vrsta dobave	Država članica ali država dobavitelja	Država članica ali država prejemnika	Gibanje blaga	Država članica ali država obdavčitve	Država članica, katere pravila veljajo	Določba 80.a člena ZDDV-1
Čezmejna dobava fizičnim osebam (pod pragom za prodajo na daljavo) ¹	A	B	A do B	A	A	prvi odstavek
Drugi člen v verigi tristranske dobave znotraj Unije	A	C	B do C	C	A	Drugi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES
Prejemnik, zavezan plačilu DDV v skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1	B	A	v A	A	B	drugi odstavek
Prejemnik, zavezan plačilu DDV v skladu s tretjim odstavkom 76. člena ZDDV-1	Tretja država,	A	v A	A	A	prvi odstavek
Čezmejna dobava plina ali električne energije (preprodajalec)	A	B	A do B	B	A	drugi odstavek
Izvoz	A	Tretja država	A do tretje države	A	A	prvi odstavek
Dobava zunaj Unije	A	Tretja država	V tretji državi	Zunaj Unije	A	tretji odstavek
Uvoz	Tretja država	A	Tretja država do A	Zunaj Unije	Zunaj Unije	veljajo pravila tretje države

¹ Dobavitelj ni vključen v posebne ureditve VEM

V Tabeli 2 so navedena pravila za izdajanje računov za opravljanje storitev, v kateri je treba upoštevati, da je država A Slovenija, država B druga država članica in država C tretja država članica.

Tabela 2: Pravila za izdajanje računov – opravljanje storitev

Vrsta dobave	Določba ZDDV-1 za uporabo pravila o kraju opravljanja storitev in plačniku DDV	Država članica dobavitelja	Država članica ali država prejemnika	Država članica ali država obdavčitve	Država članica, katere pravila veljajo	Določba 80.a člena ZDDV-1
Splošno opravljanje storitev med davčnimi zavezanci	25. člen	A	A	A	A	prvi odstavek
Čezmejno opravljanje storitev med podjetji	25. člen in 3. točka prvega odstavka 76. člena	A	B	B	A	drugi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES
Čezmejno opravljanje storitev med podjetji in izdaja računa s strani prejemnika	25. člen, 3. točka prvega odstavka 76. člena in tretji odstavek 81. člena	B	A	A	A	prvi odstavek
Splošno opravljanje storitev med davčnimi zavezanci in potrošniki ¹	25. člen	A	B	A	A	prvi odstavek
Storitve v zvezi z nepremičninami, premoženje v državi članici C, brez obrnjene davčne obveznosti ¹	27. člen	A	B	C	C	prvi odstavek 219.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES
Storitve med davčnimi zavezanci za prejemnika zunaj Unije	25. člen	A	Tretja država	Tretja država	A	tretji odstavek

Nekatere storitve med davčnimi zavezanci in potrošniki ¹	30.d člen	A	Tretja država	Tretja država	A	tretji odstavek
---	-----------	---	---------------	---------------	---	-----------------

2.2 Obveznost izdajanja računov

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za opravljeno dobavo. Račun izda davčni zavezanec, ki je opravil dobavo, lahko pa ga v njegovem imenu in za njegov račun izda tudi prejemnik (samofakturiranje) ali tretja oseba.

Davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za:

- dobave blaga in storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;
- dobave blaga na daljavo;
- vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od prej navedenih dobav blaga;
- vsako predplačilo za storitve, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane;
- oproščene dobave blaga v druge države članice, opravljene pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1 (tudi za prenose blaga in vse dobave novih prevoznih sredstev);
- druge dobave blaga in storitev, opravljene na ozemlju Slovenije (npr. dobave končnim potrošnikom).

Davčni zavezanec, ki mora za dobave blaga ali storitev, opravljene končnemu potrošniku na ozemlju Slovenije, izdati račun, mora račun v papirni obliki tudi izročiti kupcu, če kupec to zahteva², sicer pa se izročitve papirnatega računa za namene DDV načeloma ne zahteva. Seveda pa se lahko izdani račun v papirni obliki izroči kupcu - končnemu potrošniku tudi, če ga ta ne zahteva. Če končni kupec zahteva izročitev računa, mu ga davčni zavezanec izroči, razen v primeru računa za opravljeno dobavo, za katero je po DDV zakonodaji določena izjema od obveznosti izdajanja računov.

Tako bo za namene vračila DDV izročitev računa v papirni obliki še vedno zahteval kupec – končni potrošnik, ki nima sedeža v Uniji, če bo uveljavljal vračilo DDV v potniškem prometu, ali na primer diplomati za uveljavljanje vračila DDV v skladu s [Pravilnikom o pogojih in načinu oprostitve davkov za diplomatska predstavništva, konzulate, agencije in organe Evropske unije ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo](#).

Če bo kupec želel uveljavljati pravice, ki izhajajo iz druge zakonodaje (ne DDV zakonodaje), npr. zakonodaje, ki ureja varstvo potrošnikov ali varstvo pacientovih pravic, bo tak račun tudi zahteval.

Kupec te svoje zahteve po izročitvi računa v papirni obliki ne rabi dodatno pojasnjevati davčnemu zavezancu. Načeloma kupec zahteva račun vsaj do takrat, ko račun plača.

Ne glede na to poenostavitev pa mora izdajatelj računa še vedno zagotavljati pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa, ne glede na to, ali ga izda v papirni ali v elektronski obliki, in sicer od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa.

¹ Dobavitelj ni vključen v posebne ureditve VEM.

² Velja od 22. 1. 2022 dalje, to pa ne velja za račune, izdane in prejete v elektronski obliki.

Za nekatere dobave so določene izjeme od obveznosti izdajanja računov (zato za te dobave ne velja obveznost izročitve računa v papirni obliki na zahtevo kupca – končnega potrošnika). Več o tem v podpoglavju 2.3.

Po DDV zakonodaji je določen rok za izdajo računa za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1, in za opravljene storitve, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, in sicer najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Davčni zavezanec pa mora izdati račun tudi za predplačilo, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, pred opravljeno dobavo (glej podpoglavje 2.2.2).

2.2.1 Samofakturiranje

Račun lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev, ki mu jo je davčni zavezanec dobavil, le v primeru:

- če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in
- če se še posebej dogovorita o načinu sprejema vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve.

Davčni zavezanec dobavitelj in kupec blaga ali naročnik storitev, ki izda račun v imenu in za račun davčnega zavezanca dobavitelja, določita pogoje in podrobnosti predhodnega dogovora ter postopek sprejema vsakega računa. Če pogodba za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev vsebuje vse podrobnosti, poseben dogovor ni potreben. Na zahtevo davčnega organa morata dokazati obstoj predhodnega dogovora. Vsebina predhodnega dogovora po DDV zakonodaji podrobneje sicer ni določena.

Pri odkupu vračljive embalaže je račun lahko izdan v imenu in za račun uporabnika, identificiranega za namene DDV, brez predhodno sklenjenega dogovora.

Kupec blaga ali naročnik storitev mora na računu navesti, da ga izdaja v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki mu je dobavil blago ali opravil storitev.

2.2.2 Predplačila

Davčni zavezanec mora izdati račun tudi za predplačilo.

Če davčni zavezanec še ni izdal računa za prejeto predplačilo, vendar je do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, v katerem je prejel predplačilo, izdal račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev, mu ni treba izdati računa za predplačilo.

Če davčni zavezanec prejme predplačilo za dobavo blaga, od katere obračunava in plačuje DDV od dosežene razlike v ceni, na računu za prejeto predplačilo obračuna DDV od davčne osnove, ki je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo bo zaračunal za navedeno blago, in nabavno ceno tega blaga (kalkulativna razlika v ceni).

Ob dobavi blaga oziroma storitev mora davčni zavezanec v računu, v katerem obračuna dobavo blaga oziroma storitve, od obračunanega DDV po tem računu odšteti DDV, obračunan od predplačil. Na tem računu navede tudi številko izdanega računa za prejeto predplačilo.

2.3 Izjeme od obveznosti izdajanja računov

Obveznost izdajanja računov se ne nanaša:

1. za dobave blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (v nadaljevanju OKGD), kot jo določajo predpisi o dohodnini, ob pogoju, da tako dobavo:

- a) opravi davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV (oproščen po drugem odstavku 94. člena ZDDV-1) in je:
 - iz OKGD obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku, torej dohodek iz OKGD ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in
 - katastrski dohodek vseh članov tega kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 7.500 eurov;
- b) opravi jo neposredno končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah) ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca;
- c) gre za dobave blaga in storitev v okviru OKGD davčnega zavezanca.

2. Za nekatere točno določene prodaje, če davčni zavezanec zagotavlja podatke o prodaji s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno, in sicer za prodajo:

- vozovnic, kart in žetonov v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice);
- znamk, kolekov, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu;
- vplačil za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo;
- periodičnega tiska;
- na prodajo iz avtomatov (blaga in ne storitev);
- na prodajo kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, GSM-omrežja ter interneta;
- na prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah.

3. Za zavarovalne in pozavarovalne storitve ter finančne storitve, če so te storitve opravljene davčnemu zavezancu v drugi državi članici ob pogoju, da so v tej drugi državi članici tudi oproščene plačila DDV.

4. Za oproščene finančne storitve (iz 4. točke 44. člena ZDDV-1), za katere se dokumenti izdajajo množično, če so opravljene na ozemlju Republike Slovenije ali se opravijo zunaj Unije, če davčni zavezanec prejemniku oziroma naročniku storitev za opravljene oproščene finančne storitve iz prejšnjega stavka izda drug dokument (obračun, instrument plačilnega prometa, izpisek, obvestilo ...), iz katerega mora biti razvidna višina zaračunane storitve in navedba, da DDV ni obračunan v skladu z ustrezno točko 44. člena ZDDV-1. Podatke o oproščenem prometu mora davčni zavezanec zagotoviti v ustreznih analitičnih evidencah po posameznih vrstah oproščenih finančnih prihodkov (ali terjatev) od prodaje blaga oziroma storitev.

5. Za dobave blaga in storitev osebam, ki niso davčni zavezanci (fizičnim osebam – končnim potrošnikom, ki ne opravljajo dejavnosti), če vrednost obdavčljivih (obdavčenih in oproščenih) dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno, da bo presegla znesek 5.000 eurov, pod pogojem, da tako dobavo opravijo:

- nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 ali
- drugi davčni zavezanci (osebe, ki niso osebe javnega prava, na primer društva), ob pogoju, da kumulativno izpolnjujejo pogoje:
 - a) njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
 - b) jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
 - c) zaračunavajo cene, ki jihodobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV.

Podatke o dobavah blaga in storitev mora davčni zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu.

6. Nepridobitne organizacije oziroma društva, ki bodo s svojimi dobavami blaga in storitev presegla prag 5.000 evrov obdavčljivih dobav, bodo lahko pod določenimi pogoji upravičena do

izjeme od obveznosti izdajanja računov za določene dobave. Tako je izjema od obveznosti izdajanja računov dodatno predvidena za dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, pod pogojem, da tako dobavo:

- opravijo osebe:
 - a) katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (bolnišnice, socialno varstveni zavodi, vključno z domovi za starejše, vrtci, šole, nepridobitne organizacije iz točke a), nepridobitne organizacije v zvezi s storitvami, povezanimi s športom in kulturne organizacije v zvezi s kulturnimi storitvami),
 - b) ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena ZDDV-1 (te osebe morajo za oprostitev plačila DDV davčnemu organu predhodno predložiti priglasitev po 43. členu ZDDV-1),
- dogodek organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist in
- ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

Kljub določeni izjemi od obveznosti izdajanja računov, davčni zavezanec za te dobave lahko izda račun, na katerem pa mora navesti vse podatke, ki so določeni kot obvezni podatki na računu (glej podpoglavje 3.0.).

3.0 OBVEZNI PODATKI NA RAČUNU

V tem poglavju je pojasnjeno, katere podatke mora davčni zavezanec navesti na računu oziroma kateri podatki so po DDV zakonodaji določeni kot obvezni podatki na računu. Seveda pa mora davčni zavezanec pri navajanju podatkov na računu upoštevati tudi drugo zakonodajo in druge predpise.

Znesek na računu je lahko izkazan v kateri koli valuti, s tem da mora davčni zavezanec znesek DDV, ki ga je treba plačati ali popraviti, izraziti v eurih. Znesek DDV na računu mora biti izkazan v eurih in centih.

3.1 Račun, ki ga izda davčni zavezanec, identificiran za namene DDV

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, izda račun s podatki po 82. členu ZDDV-1, ob izpolnjevanju pogojev za izdajo poenostavljenega računa pa lahko izda poenostavljeni račun s podatki po 83. členu tega zakona.

Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedena v skupnem računu, nastane v istem davčnem obdobju.

Na računu mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, v skladu z 82. členom ZDDV-1 navesti (najmanj) naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev;
4. identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom tega zakona;
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika;
6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana, ali datum, ko je bilo opravljeno, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;
8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitev, ceno na enoto brez DDV ter kakršna koli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;
9. stopnjo DDV;

10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta zakon ta podatek izključuje;
11. v primeru izdaje računa s strani kupca blaga ali naročnika storitev v imenu in za račun davčnega zavezanca navedbo »Samofakturiranje«;
12. v primeru oprostitve DDV veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezeni člen ZDDV-1 ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV;
13. v primeru, če je plačnik DDV kupec blaga ali naročnik storitve, navedbo »Obrnjena davčna obveznost«;
14. v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena ZDDV-1, značilnosti, kot so opredeljene v tretjem odstavku 3. člena tega zakona (glej podpoglavje 3.5);
15. v primeru uporabe posebne ureditve za potovalne agencije navedbo »Posebna ureditev – Potovalne agencije«;
16. v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine navedbo »Posebna ureditev – rabljeno blago«, »Posebna ureditev – umetniški predmeti« ali »Posebna ureditev – zbirke in starine«;
17. če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik za namene drugega odstavka 76. člena tega zakona, identifikacijsko številko za DDV davčnega zastopnika, skupaj z njegovim imenom in naslovom.

Če se račun nanaša na več vrst blaga oziroma storitev, se lahko vrednosti brez DDV, ki se nanašajo na blago oziroma storitve, ki so obdavčene z enako stopnjo DDV, seštejejo, od seštevka pa se obračuna DDV po predpisani davčni stopnji.

Davčni zavezanec, ki v drugi državi članici, v kateri je treba plačati DDV, nima sedeža ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, opravi pa dobavo blaga ali storitev prejemniku, ki je dolžan plačati DDV, na računu namesto vseh podatkov iz zgoraj navedene 8., 9. in 10. točke navede le davčno osnovo.

3.2 Poenostavljeni računi

Davčni zavezanec lahko izda poenostavljeni račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, v skladu s 83. členom, in sicer za dobave:

1. končnim potrošnikom (ne glede na znesek);
2. drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ali predplačilo za to dobavo, če znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 eurov;
3. če se izda dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun.

Na poenostavljenem računu davčni zavezanec navede najmanj naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;
4. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
5. znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun;
6. jasno in nedvoumno navedbo o prvotnem računu in konkretnih podrobnosti, ki so spremenjene, če je račun dokument, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

Davčni zavezanec na poenostavljenem računu lahko podatke iz 4. točke prejšnjega odstavka zagotovi tako, da navede opis skupine blaga oziroma storitev na način, ki omogoča kupcu blaga

oziroma storitev, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma vrsto opravljenih storitev.

Poleg prej navedenih podatkov mora davčni zavezanec na poenostavljenem računu:

- če opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, znesek DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah;
- če opravi dobavo blaga oziroma storitev davčnemu zavezancu, ki takšen račun potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV, na računu navesti še ime in naslov svojega kupca ali naročnika;
- če opravi dobavo blaga oziroma storitev v skladu s 76.a členom ZDDV-1 navesti, da gre za obrnjeno davčno obveznost;
- če opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, na računu navesti veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezni člen tega zakona oziroma drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV.

Prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, lahko zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun s podatki, kot so navedeni v podpoglavju 3.1, če prejemnik potrebuje tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (na primer za uveljavljanje oprostitve v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov).

Davčni zavezanec ne sme izdati poenostavljenega računa za dobave blaga ali storitev, ki jih opravi v drugo državo članico, v kateri je treba plačati DDV, ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, kateri je bilo blago dobavljeno oziroma storitev opravljena.

3.3 Predplačila

Na računu za predplačilo mora davčni zavezanec navesti najmanj podatke po 82. oziroma 83. členu ZDDV-1.

Račun, ki ga davčni zavezanec izda za prejeto predplačilo, mora vsebovati podatke o količini in vrsti blaga oziroma opis in obseg storitev, ki jih bo dobavil za prejeto predplačilo.

3.4 Račun, ki ga izda mali davčni zavezanec

Mali davčni zavezanec (davčni zavezanec, ki je oproščen plačila DDV po 94. členu ZDDV-1, ni identificiran za namene DDV), mora na računu navesti najmanj naslednje podatke:

- datum izdaje;
- zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
- svojo firmo oziroma ime in sedež oziroma stalno prebivališče;
- svojo davčno številko (podatek obvezen po 35. členu [ZDavP-2](#));
- prodajno ceno blaga oziroma storitve (brez DDV) in
- skupno vrednost prodanega blaga oziroma opravljene storitve (brez DDV).

Če davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka izda račun drugemu davčnemu zavezancu, mora na računu navesti tudi podatek o količini in vrsti dobavljenega blaga oziroma obsegu in vrsti opravljenih storitev.

Če mali davčni zavezanec opravi dobavo blaga ali storitve, ki je oproščena plačila DDV, lahko na računu navede tudi ustrezni člen ZDDV-1 ali veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava oproščena DDV. Zaradi lažjega evidentiranja računov in večje razumljivosti pa se priporoča, da se na računu navede klavzula »ni zavezanec za DDV«.

3.4.1 Račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki je identificiran za DDV samo zaradi pridobitev in/ali čezmejnih storitev, za katere mora plačati DDV izključno prejemnik

Davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV le zaradi pridobitev blaga znotraj Unije in/ali čezmejno opravljenih storitev, za katere mora v skladu s 196. členom Direktive o DDV plačati DDV izključno prejemnik, na računu, izdanem za transakcije, za katere ni identificiran za namene DDV, navede podatke iz točke 3.4. tega podrobnejšega opisa.

3.5 Račun za dobavo novega prevoznega sredstva

Na računu, ki ga izda davčni zavezanec za dobavo novega prevoznega sredstva, mora pod vrsto dobavljenega blaga biti navedeno:

- znamka novega prevoznega sredstva;
- tip in model novega prevoznega sredstva;
- številka šasije kopenskega motornega vozila ali številko trupa plovila ali številko ogrodja zrakoplova;
- prostornina in moč motorja pri kopenskih motornih vozilih ali dolžina plovila ali vzletno teža zrakoplova;
- število prevoženih kilometrov pri kopenskem motornem vozilu ali število preplutih ur pri plovilu ali število preletenih ur pri zrakoplovu na dan izdaje računa.

Zgoraj navedene podatke mora na računu za dobavo novega prevoznega sredstva pod vrsto dobavljenega blaga navesti tudi vsaka oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo, ki ga kupcu odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun na ozemlje Unije.

3.6 Račun za dobavo blaga oziroma storitve imetnika dovoljenja za pavšalno nadomestilo

Račun za opravljeno dobavo blaga oziroma storitve, ki jo kupcu (davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV) opravi imetnik dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila (kmet pavšalist) lahko izda kupec blaga oziroma naročnik storitve. Na računu mora navesti naslednje podatke:

- datum izdaje računa;
- zaporedno številko, pod katero vodi izdani račun;
- ime in naslov imetnika dovoljenja ter številko in datum dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila;
- svoje ime in naslov ter svojo identifikacijsko številko za DDV;
- količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
- datum opravljene dobave blaga oziroma storitve;
- osnovo oziroma vrednost, od katere se obračuna znesek pavšalnega nadomestila;
- stopnjo pavšalnega nadomestila (8%);
- znesek pavšalnega nadomestila.

Več glede uveljavljanja pavšalnega nadomestila je navedeno v podrobnejšem opisu [Osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost z vidika identifikacije za namene DDV ter pravica do uveljavljanja pavšalnega nadomestila](#).

3.7 Posebnosti glede podatkov, ki jih mora vsebovati račun za nekatere druge dobave

Če se zaračunavajo gradbene storitve ali se račun izda za oddajanje v najem oziroma za stroške obratovanja, vzdrževanja in upravljanja stanovanjskih in poslovnih prostorov, se mora na računu posebej navesti nepremičnina, na katero se nanaša račun.

Če se račun izda za opravljene storitve, pri katerih ni mogoče izraziti količine v merskih enotah, davčni zavezanec na računu opiše storitev tako, da je razvidno, za kakšno storitev gre oziroma kakšen obseg storitve je bil opravljen ali na katero obdobje se zaračunane storitve nanašajo.

Davčni zavezanec, ki davčnemu zavezancu z enim samim računom zaračunava dobave, ki jih opravi v skladu s 76.a členom ZDDV-1 in dobave, od katerih mora sam obračunati in plačati DDV, mora na računu te dobave izkazati ločeno. Račun mora poleg obveznih vsebovati tudi podatke o davčni osnovi po posamezni davčni stopnji in znesek DDV, dolgovan na podlagi obrnjene davčne obveznosti, ki ni vključen v skupni znesek obračunanega DDV. Enake podatke mora vsebovati račun za predplačilo.

4.0 PAPIRNATI IN ELEKTRONSKI RAČUN

Za namene DDV so v skladu z ZDDV-1 računi, izdani v papirni obliki in računi, izdani v elektronski obliki med seboj enakovredni. To pomeni, da vsa pravila glede obveznosti izdajanja računov, navajanja obveznih podatkov na računih in druge določbe ZDDV-1 glede računov veljajo tako za papirne kot elektronske račune.

Z novelo ZDDV-1G, ki je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 83 z dne 6. 11. 2012, se je s spremenjenim 84. členom ZDDV-1 uvedla enakovredna obravnava papirnatih in elektronskih računov, s čimer naj bi se odpravile ovire za elektronsko izdajanje računov. Sprememba naj bi spodbudila k uporabi elektronskega izdajanja računov, saj omogoča svobodno odločanje o zagotavljanju pristnosti izvora, celovitosti vsebine in čitljivosti.

4.1 Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa

Pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa v papirni ali v elektronski obliki morata biti zagotovljene od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa. Vsak davčni zavezanec določi način zagotovitve pristnosti izvora, celovitosti vsebine in čitljivosti računa. Ta se lahko zagotavlja s postopki za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo. Pristnost izvora in celovitost vsebine elektronskega računa se lahko zagotavljata tudi z naprednim elektronskim podpisom ali z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI).

Pristnost izvora računa pomeni zagotovitev identitete dobavitelja ali izdajatelja računa.

Celovitost vsebine računa pomeni, da vsebina računa, ki je zahtevana v skladu z ZDDV-1, po izdaji računa ni bila spremenjena.

Tudi iz uvodnih izjav Direktive Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010 o spremembah Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede pravil o izdajanju računov izhaja, da bi morali računi odražati dejansko dobavo, zato bi morala biti zagotovljena njihova pristnost, kakor tudi celovitost in čitljivost. Za vzpostavitev jasnih revizijskih sledi med računi in dobavami se lahko uporabijo postopki za nadzor poslovanja, s čimer se zagotovi, da vsi računi (bodisi v papirni bodisi elektronski obliki) ustrezajo tem zahtevam.

Pristnost in celovitost elektronskih računov se lahko zagotovi tudi z uporabo določenih obstoječih tehnologij, kot so elektronska izmenjava podatkov (EDI) in napredni elektronski podpisi. Navedeni tehnologiji sta naštetih le primeroma, pri čemer pa se zavezanci sami dogovorijo, kako in na kakšen način ter s katerimi tehnologijami bodo zagotavljali pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa.

Iz navedenega izhaja, da lahko davčni zavezanci zagotovijo pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa na naslednje načine:

- s postopki za nadzor poslovanja, ki vzpostavijo zanesljivo revizijsko sled med računi in dobavami,
- z naprednim elektronskim podpisom ali z elektronsko izmenjavo podatkov,
- z drugimi tehnologijami.

Podrobneje pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računov v Direktivi Sveta 2010/45/EU in v ZDDV-1 niso opredeljeni.

4.2 Izdaja računov iz vezane knjige računov

Po DDV zakonodaji oblika, v kateri mora biti izdan račun, posebej ni predpisana.

Vendar pa morajo po določbi 31.a člena ZDavP-2 davčni zavezanci, ki izdajajo račune pri gotovinskem poslovanju brez uporabe ustreznega računalniškega programa oziroma elektronske naprave v skladu z 38. členom ZDavP-2 (z revizijsko sledjo o izdanih računih), od vključno 31. januarja 2015 dalje izdajati račune iz posebne [vezane knjige računov](#). Vezano knjigo računov mora za izdajo računov pri gotovinskem poslovanju uporabiti tudi vsak davčni zavezanec, ko izdaja računov z uporabo računalniških programov oziroma elektronskih naprav ni mogoča zaradi okvare računalniškega programa ali elektronske naprave oziroma zaradi izpada električne energije. Pred prvo uporabo morajo davčni zavezanci vezano knjigo računov potrditi pri Finančni upravi Republike Slovenije.

4.3 Elektronski račun

Za namene DDV zakonodaje je elektronski račun račun, ki vsebuje predpisane podatke (informacije) po ZDDV-1, in ki je bil izdan in prejet v kateri koli elektronski obliki.

Da lahko upoštevamo račun kot elektronski račun, mora biti izdan in prejet v kateri koli elektronski obliki zapisa. Obliko zapisa določi davčni zavezanec.

Račun je lahko v obliki strukturiranih sporočil (kot je XML) z ustrežno vizualizacijo ali drugih vrst elektronskih oblik (kot je e-pošta s prilogo PDF ali sporočilo, prejeto po telefaksu v elektronski obliki in ne v papirni obliki).

Tako kot papirni račun mora tudi elektronski račun vsebovati podatke, ki jih zahteva ZDDV-1.

Vsi računi, ki so ustvarjeni v elektronski obliki, se v skladu z opredelitvijo ne štejejo za elektronski račun. Računi, ki so ustvarjeni v elektronski obliki, na primer z računovodsko programsko opremo ali programsko opremo za obdelavo besedil in ki so poslani in prejeti v papirni obliki, niso elektronski računi.

Kot elektronski računi pa se lahko štejejo računi, ki so ustvarjeni v papirni obliki in ki se optično preberejo, pošljejo in prejmejo pa prek e-pošte.

Torej ni pomembna vrsta elektronske oblike računa, ampak dejstvo, da je račun v elektronski obliki, ko je izdan in prejet. To omogoča pošiljanje in prejemanje elektronskih računov v eni obliki zapisa, ki se lahko nato pretvori v drugo.

Izpostavljamo, da je s 1. januarjem obvezno pošiljanje računov proračunskim uporabnikom prek UJPnet v elektronski obliki, več o tem je objavljeno na [spletni strani Uprave Republike Slovenije za javna plačila](#).

4.3.1 Zakonske določbe in povzetek pojasnil TAXUD glede elektronskega izdajanja računov

GD TAXUD je glede zahtev za papirne in elektronske račune izdal praktične in neformalne [smernice](#).

Njihov namen je pomagati državam članicam pri bolj usklajenem izvajanju in uporabi teh členov v nacionalni zakonodaji ter pomagati podjetjem s praktičnimi vidiki.

V nadaljevanju povzemamo te smernice in opozarjamo, da se nanašajo le na vidik DDV zakonodaje, ne pa tudi ostale davčne zakonodaje.

4.3.1.1 Sprejem s strani prejemnika

Prejemnik računa se mora strinjati z uporabo elektronskega računa.

Izrecna navedba, da se mora prejemnik strinjati z uporabo elektronskih računov, je utemeljena zlasti zaradi tehničnih zahtev za prejem elektronskega računa ali zmožnosti prejemnika, da zagotovi pristnost, celovitost in čitljivost, ki jih je morda treba zagotoviti za prejem elektronskih računov in ne obstajajo za papirne račune.

Glede na to, da je treba papirne in elektronske račune obravnavati enako, se lahko sprejem elektronskega računa s strani prejemnika določi na podoben način, kot velja za sprejem papirnega računa s strani prejemnika. To lahko vključuje kakršen koli formalni ali neformalni pisni sprejem ali sprejem s tihim soglasjem, na primer z obdelavo ali plačilom prejetega računa.

V vsakem primeru je odločitev za uporabo elektronskih računov odvisna izključno od dogovora med poslovnimi partnerji.

4.3.1.2 Pristnost izvora

Pristnost izvora pomeni zagotovitev identitete dobavitelja ali izdajatelja računa.

Pristnost izvora računa je obveznost davčnega zavezanca, za katerega se dobavlja blago ali opravljajo storitve, ter davčnega zavezanca, ki dobavo opravlja. Oba lahko pristnost izvora zagotovita neodvisno drug od drugega.

Upoštevati je treba štiri elemente:

1. Zagotovitev dobavitelja

Dobavitelj mora po potrebi zagotoviti, da je račun izdal on ali da je bil račun izdan v njegovem imenu in za njegov račun. To lahko zagotovi tako, da račun evidentira v računovodskih listinah. Pri samofakturiranju ali kadar račun izda tretja oseba, se to lahko dokaže z dokazili.

2. Zagotovitev prejemnika

Davčni zavezanec, za katerega je dobava opravljena, mora po potrebi zagotoviti, da je prejeti račun od dobavitelja ali izdajatelja računa.

Glede na to ima davčni zavezanec dve možnosti. Prva možnost pomeni preverjanje pravilnosti informacij o identiteti dobavitelja, ki so navedene na računu. Druga možnost je povezana z zagotovitvijo identitete izdajatelja računa.

a) Zagotovitev identitete dobavitelja

Identiteta dobavitelja je podatek, ki mora biti na računu vedno naveden. Vendar to samo po sebi ni dovolj za zagotovitev pristnosti izvora. Prejemnik mora v tem primeru zagotoviti, da je dobavitelj, ki je naveden na računu, dejansko dobavil blago ali opravil storitve, na katere se nanaša račun. Davčni zavezanec lahko za izpolnitev te obveznosti uporabi katere koli postopke

za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo.

b) Zagotovitev identitete izdajatelja računa

Davčni zavezanec lahko identiteto izdajatelja računa zagotovi na primer z naprednim elektronskim podpisom ali elektronsko izmenjavo podatkov. Ne glede na to, morajo računi odražati dejanske dobave.

Zagotovitev identitete izdajatelja računa se lahko uporablja za primere, v katerih je račun izdal dobavitelj ali tretja oseba, ali v primeru samofakturiranja.

4.3.1.3 Celovitost vsebine

Celovitost vsebine pomeni, da vsebina, ki je zahtevana v skladu z ZDDV-1 (glej podpoglavje 3.0), ni bila spremenjena.

Celovitost vsebine računa je obveznost davčnega zavezanca, ki dobavo opravlja, ter davčnega zavezanca, za katerega je dobava opravljena. Oba lahko neodvisno drug od drugega izbereta način izpolnitve te obveznosti ali se na primer prek posebne tehnologije, kot je elektronska izmenjava podatkov ali napredni elektronski podpisi, skupaj dogovorita o zagotovitvi nespremenjene vsebine. Davčni zavezanec se lahko odloči, ali bo za izpolnitev obveznosti uporabljal na primer postopke za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled med računom in dobavo, ali posebne tehnologije.

Dejstvo, da vsebina računa ni spremenjena (celovitost vsebine), ni povezano z obliko zapisa elektronskega računa. Če se vsebina računa, kot jo določa ZDDV-1, ne spremeni, se lahko oblika zapisa, v kateri je takšna vsebina, pretvori v druge oblike zapisa. Zato lahko prejemnik ali ponudnik storitev, ki deluje v svojem imenu, elektronske podatke pretvori ali jih prikaže drugače, da ustrezajo njegovemu informacijskemu sistemu ali da se upoštevajo tehnološke spremembe.

Če davčni zavezanec za izpolnitev zahteve glede celovitosti vsebine pri pretvorbi iz ene oblike zapisa v drugo uporabi napredni elektronski podpis, mora biti sprememba evidentirana v revizijski sledi.

Tudi če države članice v skladu z možnostjo iz člena 247(2) Direktive Sveta 2006/112/ES določijo, da je treba račun hraniti v izvorni papirni ali elektronski obliki, se lahko oblika računa v vsakem primeru preprosto spremeni.

Oblika pomeni vrsto računa (papirna ali elektronska), oblika zapisa pa je povezana s prikazom elektronskega računa. Sprememba oblike zapisa je lahko na primer sprememba prikaza datuma, npr. iz dd/mm/ll v llll/mm/dd, ali sprememba vrste datoteke, npr. XML.

ZDDV-1 določa, da mora davčni zavezanec račune hraniti v svoji izvorni, papirnati ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na njihovo izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, v skladu s 84. členom ZDDV-1. Davčni zavezanec, ki hrani elektronske listine, ki so elektronsko podpisane z uporabo podatkov in sredstev za podpisovanje, mora hraniti komplementarne podatke in sredstva za preverjanje elektronskega podpisa enako dolgo, kot hrani elektronske listine.

4.3.1.4 Čitljivost

Tudi čitljivost računa, v papirni ali elektronski obliki, se mora zagotoviti od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa.

Čitljivost računa pomeni, da ga lahko človek prebere. Takšen mora ostati do konca obdobja hrambe. Račun je mogoče prikazati tako, da je vsa vsebina v zvezi z DDV na papirju ali na zaslonu jasno berljiva, pri tem pa ni potrebna pretirana natančnost ali interpretacija, npr. sporočila elektronske izmenjave podatkov, sporočila XML in druga strukturirana sporočila v izvirni obliki zapisa ne veljajo za berljiva (kot berljiva se lahko štejejo po postopku pretvorbe).

Za elektronske račune je ta pogoj izpolnjen, če je račun mogoče na zahtevo prikazati v razumnem času na enak način, kot je določeno v 86. členu ZDDV-1 v povezavi s prvim odstavkom 152. člena [Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – Pravilnik](#) (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, [39/16](#), [45/16](#), [50/17](#), [84/18](#), [77/19](#), [58/21](#), [205/21](#)), brez odloga – vključno po postopku pretvorbe – v berljivi obliki na zaslonu ali v tiskani različici. Omogočeno mora biti preverjanje, da se informacije v izvirnem elektronskem dokumentu in prikazanem berljivem dokumentu niso spremenile.

Čitljivost elektronskega računa od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe se lahko zagotovi na kakršen koli način, pri čemer napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov sami po sebi ne zagotavljata čitljivosti.

Za zagotovitev čitljivosti mora biti v celotnem obdobju hrambe na voljo ustrezen in zanesljiv prikazovalnik za račune v elektronski obliki.

4.3.1.5 Postopki za nadzor poslovanja

Postopek za nadzor poslovanja je postopek, ki ga oblikujejo, izvajajo in posodablja osebe, odgovorne (vodstvo, zaposleni in lastniki) za zagotavljanje razumnega zagotovila glede finančnega, računovodskega in regulativnega poročanja ter izpolnjevanja pravnih zahtev.

V povezavi s 84. členom ZDDV-1 to pomeni postopek, s katerim davčni zavezanec ustvari, izvaja in posodablja razumno raven zagotovila v zvezi z identiteto dobavitelja ali izdajatelja računa (pristnost izvora), glede tega, da vsebina v zvezi z DDV ni bila spremenjena (celovitost vsebine) in glede čitljivosti računa od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe.

Postopki za nadzor poslovanja morajo biti primerni glede na velikost, dejavnost in vrsto davčnega zavezanca ter morajo upoštevati število in vrednost transakcij ter število in vrsto dobaviteljev in prejemnikov. Kjer je ustrezno, je treba upoštevati tudi druge dejavnike.

Primer postopka za nadzor poslovanja je primerjava dokazil. Pomembnost, ki se pripisuje dokazilom, je odvisna od dejavnikov, kot sta stopnja neodvisnosti izdajatelja dokazil od davčnega zavezanca ter pomembnost teh dokazil v računovodskem postopku.

Pomemben vidik te vrste postopka za nadzor poslovanja je, da se račun preveri kot dokument v poslovnem in računovodskem postopku ter se ne obravnava kot samostojen dokument.

Računi so, ne glede na to, ali so v papirni ali elektronski obliki, običajno le eden od dokumentov (npr. naročilnica, pogodba, prevozna listina, poziv k plačilu itd.), ki so povezani s transakcijo in jo dokazujejo.

Za dobavitelja se račun lahko primerja z naročilnico, prevoznimi listinami in potrdilom o plačilu. Za prejemnika se račun lahko primerja s potrjeno naročilnico (potrdilo o nakupu), dobavnico,

sporočilom o plačilu in nakazilu. Vendar so to le primeri značilnih dokumentov, ki so lahko na voljo, pri čemer se lahko z računom primerjajo tudi drugi dokumenti.

4.3.1.6 Zanesljiva revizijska sled

V računovodstvu se revizijska sled lahko opiše kot dokumentirani tok transakcije od začetka, tj. od izvirnega dokumenta, kot je naročilnica, do konca, tj. do končne evidence v letnem računovodskem izkazu, in obratno, ki zagotavlja povezave med različnimi dokumenti v postopku. Revizijska sled vključuje izvirne dokumente, obdelane transakcije in sklice na povezavo med navedenimi elementi.

Revizijska sled se lahko šteje za zanesljivo, kadar je mogoče povezavi med dokazili in obdelanimi transakcijami preprosto slediti (če je na voljo dovolj podatkov za povezavo dokumentov), kadar je v skladu z navedenimi postopki in omogoča pregled postopkov, ki so bili dejansko izvedeni. To je mogoče zagotoviti na primer z dokumenti tretje osebe, npr. bančnimi izpiski, dokumenti prejemnika ali dobavitelja (dokumenti druge strani) in notranjim nadzorom npr. ločitvijo nalog.

Za namene DDV mora revizijska sled zagotoviti preverljivo povezavo med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo, da se omogoči preverjanje, ali račun odraža, da je bilo blago dobavljeno ali storitev opravljena.

Način, na katerega lahko davčni zavezanec dokaže povezavo med računom in dobavo blaga ali opravljeno storitvijo, določi davčni zavezanec. Uporabijo se lahko na primer različni dokumenti, kot so naročilnica, prevozne listine in sam račun, pri katerih obstaja sled primerjave navedenih dokumentov ali le dejstvo, da se ti trije dokumenti dejansko ujemajo.

4.3.1.7 Napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov (EDI)

Navedeni možnosti, tj. napredni elektronski podpis in elektronska izmenjava podatkov, sta samo primera tehnologij za elektronsko izdajanje računov za zagotovitev pristnosti izvora in celovitosti vsebine. Kadar se pristnost izvora in celovitost vsebine elektronskih računov ne zagotavljajo z naprednim elektronskim podpisom ali z elektronsko izmenjavo podatkov, lahko elektronski računi še vedno izpolnjujejo zahteve o postopkih za nadzor poslovanja iz četrtega odstavka 84. člena ZDDV-1 ali izpolnjujejo pogoj pristnosti izvora in celovitosti vsebine na podlagi nadomestne tehnologije (vključno na primer z naprednimi elektronskimi podpisi, ki ne temeljijo na kvalificiranem potrdilu) ali postopka.

Elektronska izmenjava podatkov temelji na sporazumu o izmenjavi strukturiranih podatkov v skladu s Priporočilom Komisije 1994/820/ES in lahko vključuje katero koli standardizirano obliko zapisa. Ne vključuje le oblike EDIFACT, ki je le ena od takšnih oblik zapisa.

5.0 POSEBNE OBVEZNOSTI V ZVEZI S HRAMBO RAČUNOV

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

Davčni zavezanec mora hraniti račune v svoji izvorni, papirnati ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na njihovo izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine.

Če davčni zavezanec račune, ki jih izda ali prejme, shrani z elektronskimi sredstvi, ki zagotavljajo on-line dostop do zadevnih podatkov, ima davčni organ zaradi nadzora pravico do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov oziroma mora biti pravica do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov omogočena tudi pristojnemu organu druge države članice, če je treba DDV plačati v tej drugi državi članici.

Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, ter računov, ki jih prejme davčni zavezanec s sedežem na ozemlju Slovenije, deset let po poteku leta, na katero se računi nanašajo.

Ne glede na peti odstavek tega člena, mora davčni zavezanec zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, 20 let po poteku leta, na katero se nanašajo.

Navedeno se nanaša tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od malih davčnih zavezancev (iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1).

6.0 DAVČNO POTRJEVANJE RAČUNOV

Davčni zavezanec mora od 2. januarja 2016 dalje račun, izdan pri gotovinskem poslovanju za dobavo, ki je predmet obdavčitve po ZDDV-1 in mora biti izdan skladno z ZDDV-1, ob izpolnjevanju določenih pogojev, davčno potrditi. Več informacij glede davčnega potrjevanja računov je dostopnih na spletni strani [Finančne uprave Republike Slovenije](#).

7.0 VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Vprašanje 1: Ali mora davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, za dobavo primarnih lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (v nadaljevanju OKGD), za katero je obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku in ni v sistemu DDV iz OKGD, izdati račun? (3. 3. 2015)

Odgovor

Če davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 (predstavnik kmečkega gospodinjstva) opravlja dobavo oziroma prodajo primarnih lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero je obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku (dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov), torej ni v sistemu DDV iz OKGD, mu za prodajo končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah) po določbi prvega odstavka 143. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost - pravilnik ni treba izdati računa.

V primeru, da ta davčni zavezanec opravi dobavo iz prejšnjega odstavka drugemu davčnemu zavezancu (osebi, ki ni končni potrošnik), pa mora izdati račun (brez DDV). Za tako dobavo namreč ne velja izjema od obveznosti izdajanja računov. V takem primeru za davčnega zavezanca ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc v skladu s prvim in drugim odstavkom 31. člena Zakona o davčnem postopku - ZDavP-2 (iz OKGD je obdavčen pavšalno

po katastrskem dohodku), zato zanj pri gotovinskem poslovanju ne obstaja obveznost izdaje računa iz vezane knjige računov.

Prodajalci lastnih kmetijskih pridelkov v primerih prodaje drugim davčnim zavezancem praviloma niso administrativno obremenjeni s to obveznostjo, saj v praksi največkrat račun v imenu in za račun prodajalca izda kupec blaga, ki potrebuje ta dokument za svoje knjigovodstvo. Iz tako izdanega računa mora biti razvidno, da je izdan s strani kupca v imenu in za račun davčnega zavezanca (prodajalca), kar se lahko zagotovi z navedbo klavzule »samofakturiranje«. V primeru, da za davčnega zavezanca (kupca) obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc v skladu s prvim in drugim odstavkom 31. člena ZDavP-2 mora le ta v primeru gotovinskega poslovanja izdati tak račun iz »svoje« vezane knjige računov, če računa ne izda s pomočjo računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je skladna z 38. členom ZDavP-2.

Vprašanje 2: Ali mora davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero je obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku in s katero je v sistemu DDV, izdati račun? (3. 3. 2015)

Odgovor

Da. Davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, mora izdati račun za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero je sicer obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku, če je identificiran za namene DDV in to ne glede na to, komu je opravljena dobava (končnemu potrošniku ali davčnemu zavezancu).

Ker za davčnega zavezanca, identificiranega za namene DDV, velja obveznost vodenja knjig in evidenc, mora v primeru gotovinskega poslovanja izdajati račune iz vezane knjige računov, če računa ne izda s pomočjo računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je skladna z 38. členom ZDavP-2.

Vprašanje 3: Ali mora davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero ugotavlja dohodek na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in s katero ni v sistemu DDV, izdati račun? (3. 3. 2015)

Odgovor

Da. Davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, mora za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero ugotavlja dohodek na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov (ni obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku), tudi če ni v sistemu DDV, izdati račun s podatki po 141. členu pravilnika (Računi - podrobnejši opis, točka 3.4). Ker zanj velja obveznost vodenja knjig in evidenc, mora v primeru gotovinskega poslovanja izdajati račune iz vezane knjige računov, če računa ne izda s pomočjo računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je skladna z 38. členom ZDavP-2.

Vprašanje 4: Ali mora davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, ki ni v sistemu DDV, za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero je obdavčen pavšalno, in dobavo v okviru svoje kmetijske dopolnilne dejavnosti, izdati račun? (3. 3. 2015)

Odgovor

Glede vprašanja izdaje računov davčnega zavezanca, predstavnika kmečkega gospodinjstva, ki je za OKGD obdavčen pavšalno (po katastrskem dohodku) in ni v sistemu DDV, je pojasnjeno pri odgovoru na prvo vprašanje.

Za svojo dopolnilno dejavnost pa mora izdati račun v skladu s predpisi. Ta se namreč v primeru, ko je OKGD obdavčena pavšalno, obravnava kot samostojna dejavnost, za katero se v skladu z ZDoh-2 dohodek ugotavlja na podlagi knjigovodstva (kot razlika med dejanskimi prihodki in dejanskimi odhodki ali med dejanskimi prihodki in normiranimi odhodki). Torej za dopolnilno dejavnost obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig, zato mora v primeru gotovinskega poslovanja davčni zavezanec izdati račun iz vezane knjige računov, če računa ne izda s pomočjo računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je skladna z 38. členom ZDavP-2.

Vprašanje 5: Kako je z izdajo računa v primeru fizične osebe, če ima njeno gospodinjstvo skupaj manj kot 200 evrov skupnega dohodka iz OKGD? (3. 3. 2015, 12. 3. 2015)

Odgovor

V primeru fizične osebe, ki sicer opravlja OKGD in ima v lasti ali uporabi kmetijska in gozdna zemljišča, vendar skupni dohodki njenega gospodinjstva iz OKGD ne dosežajo 200 evrov skupnega dohodka iz OKGD, se tako gospodinjstvo ne šteje za kmečko gospodinjstvo. Načeloma se za tako osebo zaradi majhnega obsega pridelave šteje, da ne opravlja dejavnosti. Torej taka oseba načeloma tudi ni davčna zavezanka po 46. členu ZDoh-2 v povezavi z 31. členom ZDavP-2 niti po ZDDV-1, zato izdaja računa na tej podlagi ni določena. Vendar je treba z vidika davčne zakonodaje v konkretnem primeru prodaje kmetijskih pridelkov ugotoviti, ali fizična oseba prodaja samo sezonske viške svojih pridelkov (torej jih prodaja le občasno in v manjših količinah, ki jih je mogoče pridelati v okviru OKGD na zemljiščih, ki jih ima v njihovi lasti ali uporabi) in se zato obravnava kot oseba, ki ne opravlja dejavnosti, kar pomeni, da se z vidika DDV ne šteje za davčnega zavezanca in ji ni treba izdajati računov.

V primeru, da taka oseba dejansko opravlja obdavčljivo dejavnost – to je kadar trajno in redno prideluje oziroma prodaja svoje pridelke (in pri tem ne gre nujno le za pridelke, ki bi bili sicer obdavčeni v okviru OKGD) ali celo (pre)prodaja tuje pridelke, se mora registrirati z vpisom v ustrezni primarni register (samostojni podjetnik posameznik oziroma družba se vpiše v Poslovni register Republike Slovenije, nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji se prikladi, kadar so za to izpolnjeni pogoji v skladu z Uredbo o dopolnilni dejavnosti na kmetiji, pri Upravni enoti). V primeru, da gre za drugo kmetijsko dejavnost, ki ne sodi niti v OKGD niti med dopolnilne dejavnosti na kmetiji, pa se vpiše v Davčni register, na podlagi četrtega odstavka 52. člena Zakona o finančni upravi, saj drugi primarni register ne obstaja. V teh primerih je ta oseba zavezana vodenju poslovnih knjig in tudi obveznosti izdajanja računov, zato mora v primeru gotovinskega poslovanja izdati račun iz vezane knjige računov, če računa ne izda s pomočjo računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je skladna z 38. členom ZDavP-2.

Vprašanje 6: Ali mora davčni zavezanec, predstavnik kmečkega gospodinjstva, izdati račune za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero dohodek ugotavlja po dejanskih podatkih oziroma če tako dobavo opravlja kot samostojni podjetnik posameznik ali kot družba z omejeno ali neomejeno odgovornostjo? (3. 3. 2015)

Odgovor:

Da. Če davčni zavezanec opravlja prodajo oziroma dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov v okviru OKGD, za katero dohodek ugotavlja po dejanskih prihodkih in odhodkih ali dejanskih prihodkih in normiranih odhodkih oziroma opravlja prodajo kot dopolnilno dejavnost, kot samostojni podjetnik posameznik ali kot družba z omejeno ali neomejeno odgovornostjo, mora za prodajo izdati račun. Tudi za takega davčnega zavezanca obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig, zato mora pri gotovinskem poslovanju davčni zavezanec izdajati račune iz

vezane knjige računov, če računa ne izda s pomočjo računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je skladna z 38.členom ZDavP-2.

Vprašanje 7: Davčni zavezanec se ukvarja s čebelarstvom in ima več kot 40 čebeljih družin (čebeljih panjev). V okviru OKGD, za katero je obdavčen pavšalno, prodaja nepredelane osnovne čebelje pridelke, kot na primer med in cvetni prah. Ali mora izdati račun končnemu kupcu oziroma trgovini, kateri bi dobavljal med in kakšna mora biti vsebina računa. Ali je prav, da izda račun, hrani kopijo računa za svojo evidenco in je še vedno obdavčen pavšalno, trgovini pa je izdani račun dokaz o nabavi blaga? (3. 3. 2015)

Odgovor

Davčnemu zavezancu, ki opravlja prodajo medu in cvetnega praha v okviru OKGD, za katero je obdavčen po katastrskem dohodku (dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov) in ni v sistemu DDV iz OKGD, za prodajo končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, na premičnih stojnicah in na tržnicah) ni treba izdati računa. Gre za izjemo od obveznosti izdajanja računov. Seveda pa davčni zavezanec kljub temu lahko izda račun (brez DDV), na katerem navede podatke po 141. členu pravilnika (tudi davčno številko) in v svoji evidenci hrani kopijo računa, sama izdaja računa pa v takem primeru pri njemu ne vpliva na pavšalno obdavčitev OKGD (po katastrskem dohodku).

Izdaja računa (brez DDV) pa je obvezna v primeru prodaje medu in cvetnega prahu davčnim zavezancem. Prodajalci lastnih kmetijskih pridelkov v primerih prodaje davčnim zavezancem praviloma niso administrativno obremenjeni s to obveznostjo, saj v praksi največkrat račun v imenu in za račun prodajalca izda kupec blaga, ki potrebuje ta dokument za svoje knjigovodstvo.

Če pa je prodajalec lastnih kmetijskih pridelkov imetnik dovoljenja za pavšalno nadomestilo in uveljavlja pravico do pavšalnega nadomestila (za pridelke čebelarstva iz skupine 2), račun za opravljeno dobavo izda kupec blaga.

Če davčni zavezanec opravlja prodajo medu in cvetnega praha v okviru OKGD, za katero dohodek ugotavlja po dejanskih prihodkih in odhodkih ali dejanskih prihodkih in normiranih odhodkih oziroma opravlja to prodajo kot dopolnilno dejavnost ali kot drugo obliko registrirane dejavnosti, mora za prodajo izdati račun.

Glede obveznih podatkov na računu mora davčni zavezanec v tem primeru upoštevati določbe 82. oziroma 83. člena ZDDV-1 (če je identificiran za namene DDV) oziroma 141. člena pravilnika (če ni identificiran za namene DDV). V zvezi s tem pojasnjujemo tudi, da morajo od vključno 31. 1. 2015 dalje davčni zavezanci, ki izdajajo račune pri gotovinskem poslovanju brez uporabe ustreznega računalniškega programa oziroma elektronske naprave v skladu z 38. členom ZDavP-2 (z revizijsko sledjo o izdanih računih), izdajati račune iz posebne vezane knjige računov.

Glede izdajanja računov in izjeme od obveznosti izdajanja računov je več pojasnjeno pri odgovoru na vprašanje 1, več glede vsebine računa pa je več navedeno v Računi - podrobnejši opisi.

Vprašanje 8: Kateri podatki morajo biti po DDV zakonodaji navedeni na računu? (3. 3. 2015)

Odgovor

Podatki, ki morajo biti navedeni na računu, so navedeni v 3. točki pojasnila Računi, objavljenem na spletni strani FURS, in sicer pod DDV- RAČUNI- podrobnejši opis.

Vprašanje 9: Katere zahteve morajo biti izpolnjene, da je elektronski račun ustrezna podlaga za odbitek DDV in verodostojna listina za druge davčne vidike (3. 3. 2015)

Odgovor

Po DDV zakonodaji je osnovno vodilo, da so elektronski računi izenačeni s papirnimi. Tudi Zakon o elektronskem podpisovanju in elektronskem podpisu - ZEPEP v 4. členu določa, da se podatkom v elektronski obliki ne sme odreči veljavnosti ali dokazne vrednosti samo zato, ker so v elektronski obliki.

Pomembno je le, da se prejemnik strinja z uporabo elektronskega računa in da račun izpolnjuje pogoje, ki so določeni v četrtem odstavku 84. člena ZDDV-1, kar pa je stvar dogovora med izdajateljem in prejemnikom računa, torej na kakšen način in s katerimi tehnologijami bosta zagotavljala izpolnjevanje navedenih pogojev.

Elektronski podpis oziroma varen elektronski podpis ni pogoj za veljavnost elektronskega računa, ker ga ne predpisuje ne ZDDV-1 in tudi ne SRS. Varen elektronski podpis je samo tehnologija, ki nedvoumno zagotavlja pristnost izvora in celovitost vsebine dokumenta. Če tega podpisa ni, je treba z drugimi tehnologijami ali ukrepi zagotavljati predpisane pogoje.

Tudi PDF dokument, poslan po e-pošti, je elektronski račun, ki se mu ne sme odreči veljavnosti zato, ker je bil posredovan po e-pošti. Če ta dokument nima varnega elektronskega podpisa, je treba zagotoviti predpisane pogoje iz četrtega odstavka 84. člena ZDDV-1 na drugačen način, s postopki za nadzor poslovanja, ki zagotovijo zanesljivo revizijsko sled.

Vprašanje 10: V povezavi z določbami v zvezi s hrambo računov se postavlja vprašanje, na kakšen način se lahko zagotovi pristnost izvora in celovitost vsebine pri računih, ki so ustvarjeni v papirni obliki, optično prebrani ter poslani in prejeti prek elektronske pošte. (3. 3. 2015)

Odgovor

Pri izdajanju računa ni važno, kako in na kakšen način je dokument sestavljen, ampak je pomembno, da je dokument, ki je posredovan po e-pošti, enak tistemu, ki je bil nato prejet pri prejemniku. Račun je izdan šele takrat, ko je poslan drugi osebi in šele takrat se tudi ugotavlja, ali gre za elektronski ali za papirni račun. Enako je tudi v obratni smeri, torej če je račun ustvarjen z računalniškim programom in nato natisnjen ter poslan v pisni obliki. V tem primeru gre za papirni račun, ne presoja pa se, ali je bila pretvorba iz elektronske oblike v papirno obliko pravilna. Pomembno je, da je dokument v trenutku izdaje pravilen in ustreza poslovnemu dogodku.

Glede hrambe računov je osnovno pravilo, da je treba račune hraniti v svoji izvorni obliki. Lahko pa davčni zavezanec račune ne glede na izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Pri hrambi papirnih računov na mikrofilm ali v elektronski obliki govorimo o pretvorbi izvirnega dokumentarnega gradiva (izvirni prejeti računi) v t.i. zajeto dokumentarno gradivo, ki pomeni pretvorbo izvirnega gradiva v novo digitalno obliko ali mikrofilm. V 31. členu Zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih - ZVDAGA (Uradni list RS, št. 30/06 in 51/14) je navedeno, da je vsaka enota varno hranjenega gradiva v digitalni obliki enaka posamezni enoti izvirnega gradiva, če sta bila zajem in varna hramba opravljena v skladu s pri državnem arhivu potrjenimi notranjimi pravili, ter če drug zakon izrecno ne določa drugače.

V 8. členu ZVDAGA je določeno, da mora biti zajem gradiva, ki je izvorno v digitalni obliki, urejen tako, da se zagotovi učinkovit zajem za posamezno enoto gradiva (zajem metapodatkov, komunikacijskih podatkov, podatkov za vsebinsko ali oblikovno neokrnjen prikaz, itd.). S tem so izpolnjeni tudi pogoji iz drugega in tretjega stavka tretjega odstavka 86. člena ZDDV-1.

Dokument, poslan v pdf obliki, je elektronski dokument in se praviloma hrani v svoji izvorni t.j. elektronski obliki. Lahko pa se ga v skladu z določili ZVDAGA dokumentira v t.i. zajeto dokumentarno gradivo v novo digitalno obliko oziroma na mikrofilm, pri čemer je treba upoštevati 8. člen ZVDAGA.

Elektronske račune je možno hraniti tudi v papirni obliki, pri čemer se pristnost in celovitost vsebine računa zagotavlja s postopki za nadzor poslovanja, ki ustvarijo zanesljivo revizijsko sled.

Vprašanje 11: Kako mora biti izraženo strinjanje prejemnika z uporabo elektronskega računa? (3. 3. 2015)

Odgovor

Strinjanje je lahko izraženo na kakršenkoli formalni ali neformalni način - s pisnim sprejemom ali sprejem s tihim soglasjem npr. z obdelavo ali plačilom prejetega računa. Dovolj je torej ustno strinjanje oziroma konkludentno dejanje.

Vprašanje 12: Ali se lahko računi popravljajo v elektronski obliki (v kakršni so bili izdani) ali tudi v papirni obliki? (3. 3. 2015)

Odgovor

Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša. ZDDV-1 ne določa, v kakšni obliki morajo biti izdani popravki računov. Vendar pa iz osnovne določbe o enakosti elektronskih in papirnih računov izhaja, da se lahko popravek računa izda v katerikoli obliki, ne glede na to, v kakšni obliki je bil izdan prvotni račun, s tem, da se upoštevajo vse zahteve, kot veljajo za izdajo računa.

Vprašanje 13: Ali se račun v pdf obliki, poslan po elektronski pošti, šteje za elektronski račun? (3. 3. 2015)

Odgovor

Da, pomembno je le dejstvo, da je bil tak račun izdan in prejet v elektronski obliki.

Vprašanje 14: Ali je v skladu z DDV zakonodajo, da se prejeti in poslani e-računi hranijo v tiskani obliki, če se podjetje ne odloči za e-hrambo dokumentov? (3. 3. 2015)

Odgovor

Določbe ZDDV-1 v zvezi s hranjenjem elektronskih računov se s spremembo načina izdajanja računov med davčnimi zavezanci in proračunskimi uporabniki niso spremenile. Za namene DDV lahko davčni zavezanec hrani elektronsko izdane ali prejete račune tudi na drugem mediju. Izdane ali prejete elektronske račune lahko torej davčni zavezanec hrani tudi v papirni obliki (jih natisne), pri čemer pa mora zagotoviti pristnost in celovitost vsebine računov s postopki za nadzor poslovanja, ki ustvarjajo zanesljivo revizijsko sled.

ZDDV-1 ne predpisuje, na kakšen način se račune hrani v elektronski obliki, predpisuje pa, da mora hranjenje v elektronski obliki onemogočati spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočati reproduciranje računov v izvorni obliki, z elektronskimi sredstvi pa se morajo hraniti

tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine. Pri hrambi računov v elektronski obliki je tako treba upoštevati vse predpise, ki urejajo področje elektronske hrambe dokumentov.

Vprašanje 15: V kakšni obliki se hranijo računi, ki jih dobavitelji dajo na razpolago na spletnih portalih? (3. 3. 2015)

Odgovor

V teh primerih gre za elektronske račune, zato jih je treba hraniti v izvorni elektronski obliki oziroma se upošteva določba drugega stavka tretjega odstavka 86. člena ZDDV-1. Ti računi se lahko hranijo tudi v papirni obliki. Če pa se izvorni dokumenti za namene arhiviranja pretvorijo v novo digitalno obliko ali na mikrofilm, je treba pri pretvorbi upoštevati določila ZVDAGA.

Vprašanje 16: Kdaj se šteje, da je bil elektronski račun prejet? (3. 3. 2015)

Odgovor

ZDDV-1 tega ne določa, zato se za potrebe določanja časa prejema elektronskega računa upošteva določba 10. člena ZEPEP. ZEPEP v prvem odstavku tega člena določa, da če ni drugače dogovorjeno, se šteje za čas prejema elektronskega sporočila tisti čas, ko elektronsko sporočilo vstopi v prejemnikov informacijski sistem. Če ni drugače dogovorjeno, se ne glede na določbo prejšnjega odstavka šteje za čas prejema elektronskega sporočila, če je prejemnik posebej določil informacijski sistem za prejem elektronskih sporočil, čas, ko elektronsko sporočilo vstopi v ta informacijski sistem, ali če je elektronsko sporočilo poslano drugemu informacijskemu sistemu, čas, ko je prejemnik elektronsko sporočilo prevzel (drugi odstavek 10. člena ZEPEP). Na podlagi tretjega odstavka 10. člena ZEPEP določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi, če se informacijski sistem nahaja v drugem kraju, ki se po tem zakonu šteje za kraj prejema elektronskega sporočila.

Vprašanje 17: Kako je v takem primeru z DDV obveznostjo, če se za isto dobavo izda elektronski in papirni račun ali če se isti račun večkrat pošlje? (3. 3. 2015)

Odgovor

Računi, izdani v elektronski obliki in računi, izdani v papirni obliki, so med seboj enakovredni. V opisanem primeru pomeni, da sta izdana 2 enakovredna, originalna računa. Praksa izdajanja dvojnih računov je po našem mnenju v nasprotju z računovodskimi standardi, ki določajo, da morajo knjigovodske listine (v papirni obliki ali v elektronski obliki) izkazovati poslovne dogodke verodostojno in pošteno. Zato hkratno izdajanje elektronskih in papirnih računov za en poslovni dogodek ni dopustno.

Vprašanje 18: Ali bi imel s.p. v primeru davčne kontrole (inšpekcije) kakršnekoli težave, če je na računih skladno s predpisi, napisan naslov njegovega stalnega bivališča, ki je različen od naslova sedeža podjetja? Ali je možen kakršenkoli zaplet pri odmeri davka, ki bi izhajal zgolj zaradi različnega naslova? (3. 3. 2015)

Odgovor:

Davčni zavezanec (s.p.), ki je identificiran za namene DDV, na izdanih računih navede identifikacijsko številko za DDV, navede pa tudi firmo in sedež registrirane dejavnosti (s.p.).

Mali davčni zavezanec (s.p.), torej davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV, mora na računu navesti svojo firmo in sedež registrirane dejavnosti (s.p.). Na računu mora navesti tudi svojo davčno številko.

Pojasnjujemo, da se v davčnem nadzoru račun ne obravnava kot samostojni dokument. Račun mora odražati dejansko dobavo, zato mora davčni zavezanec zagotoviti jasno revizijsko sled med računom in dobavo, za kar se lahko uporabijo tudi na primer postopki za nadzor poslovanja.

Vprašanje 19: Oseba, ki ni davčni zavezanec, je z malim davčnim zavezancem (ni identificiran za namene DDV) sklenila pogodbo za obnovo oken ter mu plačala dva avansa. Ali bi ji mali davčni zavezanec moral po DDV zakonodaji izdati računa za prejeti predplačili. (3. 3. 2015)

Odgovor:

V konkretnem primeru malemu davčnemu zavezancu računov za prejeti predplačili ni treba izdati.

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da je za dobavo blaga ali storitev izdan račun. Kadar davčni zavezanec prejme plačilo pred opravljeno dobavo blaga ali storitve od davčnega zavezanca, mora izdati račun za prejeta predplačila in kasneje, ko je opravljena dobava blaga ali storitve še račun za opravljeno dobavo. Če je prejemnik na primer fizična oseba (ali druga oseba, ki ni davčni zavezanec ali pravna oseba), pa davčnemu zavezancu ni treba izdati računa za predplačilo, ampak izda le račun, ko opravi dobavo blaga ali storitev.

Vprašanje 20: Fizična oseba navaja, da je naročila kremno rezino, na računu, ki ga je prejela, pa je bilo navedeno MENI 3 in cena 3 eur. Sprašuje, če je vrsta blaga, kremna rezina, na računu pravilno navedena. (3. 3. 2015)

Odgovor:

Predpostavljamo, da MENI 3 ni naziv za kremno rezino. Če davčni zavezanec izda poenostavljen račun, mora navesti opis skupine blaga oziroma storitev na način, ki omogoča kupcu blaga oziroma storitev, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma vrsto opravljenih storitev, kar pa le za navedbo »MENI 3« na računu ni zagotovljeno.

Vprašanje 21: Kako je z izdajanjem računov iz vezane knjige računov? (3. 3. 2015)

Odgovor:

Pojasnila glede izdajanja računov in odgovori na najpogostejša vprašanja v zvezi z izdajanjem računov iz vezane knjige računov so objavljeni na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije.

Vprašanje 22: Ali izjema od obveznosti izdajanja računov velja tudi za davčne zavezance s sedežem v drugi državi, ki na ozemlju Slovenije opravijo dobavo lastnih pridelkov (sadja in zelenjave)? (3. 3. 2015)

Odgovor:

Ne, za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi ne velja izjema od obveznosti izdajanja računov za dobavo pridelkov iz OKGD neposredno končnem potrošniku. To pomeni, da se mora davčni zavezanec s sedežem v drugi državi, ki opravi v Sloveniji obdavčeno dobavo blaga, lastnih pridelkov sadja in zelenjave, pred prvo opravljeno dobavo v Sloveniji identificirati za namene DDV in za opravljeno dobavo izdati račun.

Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za dobave blaga in storitev, ki jih je opravil v Sloveniji. Obvezne podatke na računu določa ZDDV-1 v 82. členu. Če znesek na

računu, brez DDV, ni višji od 100 eurov, davčni zavezanec lahko izda poenostavljeni račun po 83. členu ZDDV-1.

Obračunavanja DDV so sicer oproščeni davčni zavezanci, ki opravljajo dobave blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in, če katastrski dohodek vseh članov kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 7. 500 eurov. Vendar so iz te oprostitve izvzete dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

Izjema od obveznosti izdajanja računov za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev neposredno končnemu potrošniku se nanaša le na davčne zavezance iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1.

Vprašanje 23: Katere račune za dobave blaga ali storitev je treba davčno potrditi? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Pojasnila glede obveznosti davčnega potrjevanja računov so objavljena na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije, in sicer v podrobnejšem opisu Zavezanec za izvajanje postopka davčnega potrjevanja računov in med pogostimi vprašanji in odgovori v zvezi z davčnim potrjevanjem računov.

Vprašanje 24: Kaj se všteva v limit 5.000 eurov po a) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Po a) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika se v znesek 5.000 eurov vključuje vrednost vseh obdavčljivih dobav (obdavčenih z DDV in oproščenih plačila DDV) nepridobitnih organizacij in drugih davčnih zavezancev (na primer društev), ki ga dosežejo v tekočem koledarskem letu. Navedeno pomeni, da se v ta znesek vključuje vrednost vseh dobav, ki jih nepridobitna organizacija in drugi davčni zavezanec opravi v tekočem koledarskem letu, ne glede na to, ali je dobava oproščena plačila DDV ali obdavčena z DDV, ne glede na to, komu je dobava opravljena. Tako se v znesek 5.000 eurov vključuje vrednost vseh dobav, ki so predmet DDV in katere npr. društvo opravi davčnim zavezancem ali končnim potrošnikom, in sicer vrednost dobav (znesek brez DDV), za katere je po DDV zakonodaji treba izdati račun, kot tudi vrednost dobav, za katere je po DDV zakonodaji določena izjema od obveznosti izdajanja računov.

Izjema od obveznosti izdajanja računov po DDV zakonodaji velja samo za dobave, opravljene končnemu potrošniku, za dobave davčnemu zavezancu pa je vedno treba izdati račun.

Več glede nepridobitnih organizacij ali drugih davčnih zavezancev, za katere je do limita 5.000 eurov določena izjema od obveznosti izdajanja računov po a) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika, je pojasnjeno pri odgovoru na vprašanje št. 32.

Vprašanje 25: Ali se v limit 5.000 eurov všteva znesek, ki ga društvo doseže s prodajo srečk na srečelovu? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Da. Za prodajo srečk za srečelov oziroma vplačila za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo, čeprav je za to dobavo določena izjema od

obveznosti izdajanja računov po drugem odstavku 143. člena pravilnika, ker gre za dobavo, ki je v sistemu DDV obdavčljiva dobava (obdavčena ali oproščena, odvisno od tega, ali je davčni zavezanec, ki opravi dobavo identificiran za namene DDV, ali ne), se promet iz tega naslova všteva v znesek 5.000 eurov.

Vprašanje 26: Ali se v limit 5.000 eurov všteva znesek prejete donacije ali znesek sponzorskih sredstev? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Pri donacijah je treba v vsakem konkretnem posameznem primeru presoditi, če po vsebini predstavljajo plačilo za protidobavo blaga ali storitev. Če donacija po vsebini predstavlja plačilo za opravljeno dobavo, je predmet DDV. V takem primeru se v limit 5.000 eurov všteva vrednost dobave, ki je opravljena kot protidobava, in sicer takrat, ko je dobava dejansko tudi opravljena. Če pa donacija po vsebini ni plačilo za opravljeno dobavo, se ne všteva v limit 5.000 eurov.

Sponzorska sredstva predstavljajo plačilo za določeno dobavo blaga ali opravljeno storitev in so predmet DDV. Ob samem prejemu sponzorskih sredstev se znesek še ne všteva v limit 5.000 eurov. V limit 5.000 eurov pa se všteje, ko je dobava dejansko tudi opravljena sponzorju.

Vprašanje 27: Ali izjema od obveznosti izdajanja računov za dobave blaga in storitev velja tudi za predplačila, prejeta od drugega davčnega zavezanca? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Ne. Izjema od obveznosti izdajanja računov za dobave blaga in storitev se ne nanaša na obveznost izdaje računov za prejeta predplačila. Davčni zavezanec mora za predplačilo za dobave, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, izdati račun za predplačilo v skladu z DDV zakonodajo.

Vprašanje 28: Ali se v limit 5.000 eurov vštevajo zneski prejete članarine, ki jo člani društva plačajo ob začetku leta? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Članarina, ki je namenjena delovanju društva, ni predmet DDV in se ne všteva v limit 5.000 eurov. Če pa znesek članarine po vsebini predstavlja plačilo za opravljeno dobavo blaga ali storitev, je predmet DDV. V takem primeru se v limit 5.000 eurov všteva vrednost opravljene dobave, ki je plačana iz članarine (torej znesek opravljene dobave, ki je delno ali v celoti plačana iz članarine, in sicer, ko je dobava opravljena).

Vprašanje 29: Ali se v limit 5.000 eurov vštevajo zneski, ki jih občina nakaže za delovanje prostovoljnega gasilskega društva? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Zneski, ki jih občina nakaže društvu za njegovo delovanje, se ne vštevajo v limit 5.000 eurov. Če pa bi občina nakazala društvu znesek, ki bi po vsebini predstavljal plačilo za protidobavo, pa bi se v limit 5.000 eurov vštel znesek dobave, opravljene za tako prejeto plačilo.

Vprašanje 30: Ali društvu, ki kumulativno izpolnjuje pogoje iz a) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika, ni treba izdati računa po DDV zakonodaji, ne glede na to, s kakšnim ciljem je društvo v skladu z Zakonom o društvih ustanovljeno in ne glede na to, ali je prejemnik končni potrošnik član društva ali nečlan? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Da. Izjema od obveznosti izdajanja računov po a) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika je določena za vsa društva, ki kumulativno izpolnjujejo pogoje:

- a) njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
- b) jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
- c) zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV.

Če kateri od zgoraj navedenih pogojev ni izpolnjen, mora društvo izdati račun (ne glede na višino prometa).

Pogoj za izjemo po tej navedeni določbi je še, da društvo opravi dobave blaga ali storitev osebam, ki niso davčni zavezanci (fizičnim osebam – končnim potrošnikom, ki ne opravljajo dejavnosti) in da vrednost obdavčljivih dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno, da bo presegla znesek 5.000 eurov.

Vprašanje 31: Ali se v limit 5.000 eurov všteva vrednost dobave, za katero davčni zavezanec izpolnjuje vse pogoje za izjemo od obveznosti izdajanja računov po b) točki novega šestega odstavka 143. člena pravilnika? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Da. V limit 5.000 eurov se všteva tudi vrednost dobave, za katero je določena izjema od obveznosti izdajanja računov iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika. Navedeno pomeni, da bodo nepridobitne organizacije (na primer društva), ki bodo s svojimi dobavami blaga in storitev presegla prag 5.000 evrov obdavčljivih dobav, lahko pod določenimi pogoji upravičena le še do izjeme od obveznosti izdajanja računov za določene dobave na podlagi točke b) novega šestega odstavka 143. člena pravilnika. Poudarjamo pa, da je izjema od obveznosti izdajanja računov po b) točki strožja in je predvidena za dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, pod pogojem, da tako dobavo:

- opravijo osebe:

a) katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (bolnišnice, socialno varstveni zavodi, vključno z domovi za starejše, vrtci, šole, nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, nepridobitne organizacije v zvezi s storitvami, povezanimi s športom in kulturne organizacije v zvezi s kulturnimi storitvami),

b) ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena ZDDV-1 (te osebe morajo za oprostitev plačila DDV davčnemu organu predhodno predložiti priglasitev po 43. členu ZDDV-1, za izjemo od obveznosti izdajanja računov pa ta priglasitev ni potrebna),

- dogodek organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist in

- ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

Vprašanje 32: Kdo so nepridobitne organizacije ali drugi davčni zavezanci iz a) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Nepridobitne organizacije iz a) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika so nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1. To so tiste nepridobitne organizacije (osebe javnega prava), ki so ustanovljene s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave.

Drugi davčni zavezanci iz točke a) šestega odstavka 143. člena pravilnika so drugi davčni zavezanci (osebe, ki niso osebe javnega prava, na primer društva), ob pogoju, da kumulativno izpolnjujejo pogoje:

- a) njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
- b) jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
- c) zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV.

Osebe iz prejšnjega odstavka so tako tudi osebe zasebnega prava (npr. društva), ki izpolnjujejo vse pogoje za izjemo od obveznosti izdajanja računov in bodo opravljale:

- dobave svojim članom kot povračilo za članarino ali
- dobave v primerih, ko se ne pobira članarina (npr. v primeru občasnih ali rednih aktivnosti upokojenskih društev, planinskih društev, prodaja koledarjev gasilskih društev, ipd.).

Vprašanje 33: Ali izjema od obveznosti izdajanja računov po a) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika velja le za dobave, oproščene plačila DDV? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Ne. Izjema od obveznosti izdajanja računov velja tako za dobave, oproščene plačila DDV kot tudi z DDV obdavčene dobave. Navedeno pomeni, da mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, v primeru obdavčene dobave, za katere mu po DDV zakonodaji ni treba izdati računa, od te dobave še vedno obračunati DDV v skladu z ZDDV-1.

Vprašanje 34: Ali mora društvo, ki je v tekočem koledarskem letu z dobavami že preseglo 5.000 eurov obdavčljivega prometa (npr. iz naslova dajanja prostorov v najem, opravljanja drugih storitev in dobav blaga) za dobave, za katere izpolnjuje vse pogoje za izjemo od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika, tudi izdati račun? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Če društvo organizira dogodek za zbiranje denarnih sredstev in izpolnjuje ostale pogoje iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika, mu za dobave, ki jih opravi le na tem dogodku ni treba izstavljati računov.

Vprašanje 35: Ali gre tudi v primeru lovskih društev, društev upokojencev, planinskih in gasilskih društev za nepridobitne organizacije, ki so ustanovljene s cilji, navedenimi v 11. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Za izjemo od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika je v primeru društev iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (ki niso osebe javnega prava) v povezavi s 43. členom ZDDV-1 med drugim pomembno tudi, da dobavo opravi društvo, ki je ustanovljeno v skladu s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave.

Pravilnik v 67. členu natančneje opredeljuje dejavnosti s področja političnih, sindikalnih, verskih in drugih članskih organizacij (med slednje se uvršča tudi društvo upokojencev), posebej pa ne opredeljuje organizacij s cilji humanitarne in druge narave iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1.

Lovska, planinska in gasilska društva se uvrščajo med nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, če iz njihovih ustanovitvenih aktov izhaja, da so ustanovljena s cilji humanitarne, rodoljubne ali državljanske narave, kar se presoja v vsakem konkretnem primeru posebej.

Iz navedenega izhaja, da se v zvezi z vprašanjem, ali so lovska društva ali društva upokojencev ustanovljena v skladu s prej navedenimi cilji, presoja v vsakem konkretnem primeru posebej na podlagi ustanovitvenega akta društva. Glede prostovoljnih gasilskih društev pojasnujemo, da so glede na Zakon o gasilstvu, ki določa, da je gasilstvo humanitarna dejavnost, ki se opravlja v javnem interesu, društva ustanovljena s cilji humanitarne narave. Lovsko društvo pa se lahko šteje za društvo s cilji državljanske narave, če zadovoljuje potrebe civilne družbe (ohranjanje in varstvo divjadi kot naravnega bogastva, preprečevanje in povračilo škod od in na divjadi, trajnostno gospodarjenje z divjadjo, ipd.).

Vprašanje 36: Ali mora društvo (mali davčni zavezanec), ki v tekočem letu preseže 5.000 eurov, za izjemo od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika predložiti priglasitev po 43. členu ZDDV-1? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Za izjemo od obveznosti izdajanja računov v primeru malega davčnega zavezanca, ki ni identificiran za namene DDV, ker je oproščen plačila DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1, sama predložitev priglasitve po 43. členu ZDDV-1 ni potrebna.

Primer: Pri društvu, ki ni identificirano za namene DDV in bo preseglo prag 5.000 eurov obdavčljivih dobav, je možna izjema po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika, ki določa izjemo od obveznosti izdajanja računov (in posredno pomeni tudi oprostitev davčnega potrjevanja računov). Do te izjeme so upravičena tista društva, ki opravljajo oproščene dejavnosti (npr. iz 11. in 13. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, če izpolnjujejo pogoje iz 43. člena ZDDV-1). Ta društva sicer morajo za oprostitev plačila DDV od dobav davčnemu organu predhodno posredovati priglasitev po 43. členu ZDDV-1, zgolj za izjemo od obveznosti izdajanja računov pa zadostuje izpolnjevanje pogojev za predložitev priglasitve in ne tudi sama predložitev priglasitve. Mali davčni zavezanci pa so »na splošno« oproščeni obračunavanja DDV do limita 50.000 eurov obdavčljivega prometa v zadnjih 12 mesecih, zato so vse dobave blaga in storitev do navedenega limita, vključno z organiziranjem dogodkov za zbiranje denarnih sredstev, oproščene plačila DDV. Oprostitev plačila DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1 predstavlja splošno oprostitev plačila DDV za vse davčne zavezance, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tem členu, zato v teh primerih zaradi oprostitve ni verjetnosti izkrivljanja konkurence.

Vprašanje 37: Ali določbe glede izjeme od obveznosti izdajanja računov po 143. členu pravilnika kaj vplivajo na samo oprostitev plačila DDV za transakcije, za katere je oprostitev plačila DDV sicer določena z 42. členom ZDDV-1 (oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu) v povezavi s 43. členom ZDDV-1? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Ne. Z določbo 143. člena pravilnika se določajo samo izjeme od obveznosti izdajanja računov po DDV zakonodaji, ta določba pa v ničemer ne posega v siceršnjo ureditev glede obravnave posamezne transakcije kot oproščene plačila DDV po 42. členu ZDDV-1 (oziroma po 43. členu ZDDV-1) in ne veljajo za izpolnjevanje pogojev za oprostitev plačila DDV po 42. členu ZDDV-1 oziroma 43. členom ZDDV-1.

Vprašanje 38: Ali izjema od obveznosti izdajanja računov velja za vse bazarje, ki jih organizirajo nepridobitne organizacije? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Za dobave na vseh bazarjih je možna izjema od obveznosti izdajanja računov v skladu z a) točko šestega odstavka 143. člena pravilnika, če so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v tej točki.

Nepridobitne organizacije oziroma društva, ki bodo s svojimi dobavami blaga in storitev preseгла limit 5.000 eurov (glede zneskov, ki se všttevajo v limit 5.000 eurov, je pojasnjeno pri odgovoru št. 24), pa so upravičena do izjeme od obveznosti izdajanja računov le pod pogoji iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika. Izjema od obveznosti izdajanja računov na primer velja le za dobave na bazarjih, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje dejavnosti, ki je oproščena plačila DDV po 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, osebe zasebnega prava (društva) pa morajo poleg tega izpolnjevati še pogoje iz 43. člena ZDDV-1.

Vprašanje 39: Ali se lahko za dobave, za katere so izpolnjeni pogoji za izjemo od obveznosti izdaje računov, izdajajo »navadni« računi na »paragonskem bloku«? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Da. Tudi v primerih, ko so izpolnjeni pogoji za izjemo od obveznosti izdaje računov po DDV zakonodaji, lahko davčni zavezanec vseeno izda račun. Tako izdan račun lahko izda v skladu z DDV zakonodajo (v predpisani obliki) in z uporabo davčne blagajne ali vezane knjige računov (pri čemer tak račun tudi davčno potrdi), lahko pa izda račun tudi v drugačni obliki, za namene izpolnjevanja obveznosti evidentiranja poslovnih dogodkov, v skladu s pravili računovodskih standardov in drugo področno zakonodajo, pri čemer se takšni dokumenti za namene DDV zakonodaje ne štejejo za račune.

Vprašanje 40: Ali velja izjema od obveznosti izdajanja računov tudi za dobave hrane in pijače, ki jo gasilsko društvo (člani gasilskega društva) opravijo končnim potrošnikom na dogodku za zbiranje denarnih sredstev, ki ga organizirajo priložnostno ter izključno za svojo lastno korist (gasilska veselica)? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Izjema od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika je strožja (možna le za oproščene dobave) in je dodatno predvidena za dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, pod naslednjimi pogoji:

1. pogoj: dobavo opravijo osebe:
 - a) katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (bolnišnice, socialno varstveni zavodi, vključno z domovi za starejše, vrtci, šole, nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, nepridobitne organizacije v zvezi s storitvami, povezanimi s športom in kulturne organizacije v zvezi s kulturnimi storitvami),
 - b) ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena ZDDV-1 (te osebe morajo (oz. če so mali davčni zavezanec jim ni treba) za oprostitev plačila DDV davčnemu organu predhodno predložiti priglasitev po 43. členu ZDDV-1),
2. pogoj: dogodek organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist in
3. pogoj: ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

Primer 1:

Društvo, mali davčni zavezanec, ki ni identificirano za namene DDV (oproščen plačila DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1), opravi dobavo blaga na prireditvi, kjer bodo zbirali sredstva za nakup gasilskega avtomobila:

- k izpolnjevanju 1. pogoja: Društvo, ki je sicer oseba zasebnega prava, in za dobave iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 izpolnjuje pogoj za oprostitev plačila DDV po 43.

členu ZDDV-1, tako izpolnjuje pogoj, da gre za osebo iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika;

- k izpolnjevanju 2. pogoja: Če organizira dogodek za zbiranje denarnih sredstev priložnostno in v svojo lastno korist, je ta pogoj izpolnjen;

- k izpolnjevanju 3. pogoja:

- Društvo, mali davčni zavezanec, je oproščen obračunavanja DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1 (v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presejel oziroma ni verjetno, da bo presejel znesek 50.000 eurov obdavčljivega prometa), kar pomeni, da pri takem malem davčnem zavezancu oprostitev plačila DDV ne vodi k izkrivljanju konkurence, zato je pogoj, da je verjetno, da oprostitev ne vodi k izkrivljanju konkurence, izpolnjen (pri malih davčnih zavezancih z vidika izkrivljanja konkurence ni treba presojudati, ali je dobava obdavčena ali oproščena, saj so njihove dobave vedno oproščene plačila DDV. Oprostitev plačila DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1 je določena enako za vse davčne zavezance, ki niso presegli limita 50.000 eurov, zato taka oprostitev plačila DDV ne vodi k izkrivljanju konkurence).

Iz navedenega izhaja, da so v primeru 1 pri društvu izpolnjeni pogoji za izjemo od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika.

Primer 2:

Društvo, identificirano za namene DDV, opravi dobavo blaga na prireditvi, kjer bodo zbirali sredstva za nakup gasilskega avtomobila:

- k izpolnjevanju 1. pogoja: Društvo, ki je sicer oseba zasebnega prava, in za dobave iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 izpolnjuje pogoj za oprostitev plačila DDV v povezavi s prigrasitvijo po 43. členu ZDDV-1, izpolnjuje pogoj, da gre za osebo iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika;

- k izpolnjevanju 2. pogoja: Če organizira dogodek za zbiranje denarnih sredstev priložnostno in v svojo lastno korist, je ta pogoj izpolnjen;

- k izpolnjevanju 3. pogoja:

- Društvo, identificirano za namene DDV, mora od dobav, ki jih opravi na dogodku za zbiranje denarnih sredstev, obračunati DDV (od tako opravljene dobave niso izpolnjeni pogoji za oprostitev plačila DDV po 14. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1), zato pri takem društvu ni izpolnjen pogoj, da oprostitev plačila DDV ne vodi k izkrivljanju konkurence.

Iz navedenega izhaja, da v primeru 2 pri društvu niso izpolnjeni pogoji za izjemo od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika.

Vprašanje 41: Kako mora davčni zavezanec evidentirati dobave, za katere je določena izjema od obveznosti izdajanja računov po šestem odstavku 143. člena pravilnika? (12. 10. 2016)

Odgovor:

Društva morajo pri svojem poslovanju upoštevati 26. člen Zakona o društvih (Uradni list RS, št. 64/11 – uradno prečiščeno besedilo), ki določa, da morajo voditi svoje poslovne knjige v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi – SRS (2016) (Uradni list RS, št. 95/15). V skladu s SRS 15 se prihodki pripoznajo na podlagi povečanja gospodarskih koristi, merijo pa na podlagi prodajnih cen navedenih na računih ali drugih ustreznih knjigovodskih listinah. Poslovni dogodek, na podlagi katerega je v skladu s SRS potrebno pripoznati prihodke, mora torej spremljati ustrezna verodostojna knjigovodska listina. Sprememba Pravilnika o izvajanju ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 39/16) torej ne predstavlja spremembe načina evidentiranja prihodkov v poslovnih knjigah, kot je le-to opredeljeno s Slovenskimi računovodskimi standardi.

Pojasnjujemo, da za dobave, za katere so izpolnjeni pogoji za izjemo od obveznosti izdajanja računov po DDV zakonodaji, davčni zavezanec lahko izda račun iz elektronske naprave

(blagajne), vezane knjige računov ali na kakršen koli drug način, na podlagi katerega evidentira podatke o prodaji v svojem knjigovodstvu.

Vprašanje 42: Izdajanje računov za prodajo rabljene smučarske opreme na sejmu, ki ga organizira smučarski klub. (12. 10. 2016)

Odgovor:

Če fizična oseba na smučarskem sejmu sama zgolj priložnostno proda rabljeno smučarsko opremo in pri tem ne gre za opravljanje dejavnosti (se ne šteje za zavezanca po ZDDV-1), fizični osebi za tako prodajo ni treba izdati računa (taka prodaja ni predmet DDV) in tudi ni zavezanca za davčno potrjevanje računov.

Če smučarski klub na smučarskem sejmu prodaja rabljeno opremo v imenu in za račun fizične osebe, ki se za prodajo rabljene smučarske opreme po DDV zakonodaji ne šteje za davčno zavezanko, tako opravljena dobava ni predmet DDV, zato izdani računi niso predmet davčnega potrjevanja. V takem primeru mora biti iz računa razvidno, da smučarski klub prodaja rabljeno opremo v tujem imenu za tuj račun (v imenu in za račun fizične osebe).

Če smučarski klub prodaja rabljeno opremo v svojem imenu za tuj račun (npr. komisijska prodaja pri kateri komisionar - npr. smučarski klub proda blago v svojem imenu za račun komitenta- npr. fizične osebe), mora smučarski klub za tako opravljeno dobavo izdati račun in ga davčno potrditi, če je plačan z gotovino.

Smučarski klub (davčni zavezanec) mora fizični osebi za svojo storitev posredovanja pri prodaji rabljene smučarske opreme izdati račun in ga davčno potrditi, če je plačan z gotovino.

V primeru prodaje rabljene opreme na smučarskem sejmu pri smučarskem klubu niso izpolnjeni pogoji po b) točki šestega odstavka 143. člena Pravilnika o izvajanju ZDDV-1 (v nadaljevanju pravilnik).

Glede možnosti izjeme od obveznosti izdaje računa po a) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika pa pojasnujemo, da smučarskemu klubu, katerega vrednost obdavčljivih dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno da bo presegla 5.000 eurov obdavčljivih dobav, za dobave končnim potrošnikom ni treba izdati računa, ob pogoju, da kumulativno izpolnjujejo pogoje:

- a) njegov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno doseže, ga ne sme razdeliti, temveč ga mora nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
- b) ga upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
- c) zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV.

Vprašanje 43: Obveznost izdajanja računov za dobavo posebnih kultur po Zakonu o ugotavljanju katastrskega dohodka - ZUKD-2 (29. 12. 2016)

Odgovor:

Posebne kulture se lahko dobavljajo v okviru OKGD le pod določenimi pogoji. Za posebne kulture štejejo pridelave zelenjadnic in zelišč v intenzivni pridelavi (pridelava ene ali več zelenjadnic oziroma zelišč na isti površini v celotni rastni sezoni posameznega koledarskega leta), pridelave jagod, artičok in špargljev na njivah, semena in sadike poljščin, zelenjadnic in zelišč, ki se pridelujejo v tleh na prostem ali v tunelih ter reja polžev na njivi. Glede obveznosti izdajanja računov in davčnega potrjevanja računov za dobave posebnih kultur, ki se od 1. 1.

2017 dalje pod določenimi pogoji lahko opravljajo v okviru OKGD velja, kot je za dobave v okviru OKGD pojasnjeno na spletni strani FURS, in sicer [v tabeli 2 odgovora na vprašanje 154](#). Iz navedenega izhaja, da se določbe 316.a člena Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2 ne nanašajo na dobave posebnih kultur. To pomeni, da mora davčni zavezanec glede obveznosti izdajanja računov in davčnega potrjevanja računov za dobave posebnih kultur upoštevati določbe DDV zakonodaje in zakona, ki ureja davčno potrjevanje računov.

Vprašanje 44: Obveznost izdajanja računov za dobave v okviru malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov (316.a člen ZDavP-2) (29.12.2016, 16. 2. 2017)

Odgovor:

Člani kmečkega gospodinjstva, ki imajo pri davčnem organu priglašeno obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kot dohodka v zvezi z OKGD, so dolžni na podlagi 316.a člena Zakona o davčnem postopku - ZDavP-2 za opravljene dobave izdelkov iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kmečkega gospodinjstva izdajati račune in o tem voditi seznam izdanih računov. Pri gotovinskem poslovanju mora biti račun za prej navedene dobave izdan v skladu z 31.a členom ZDavP-2.

Kot izhaja iz III. točke obvestila, se za izdelke malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ob izpolnjevanju za to določenih pogojev, štejejo: nerazkosane in razkosane klavne živali, moka in drugi mlevski izdelki, maslo, kislina in sladka smetana, kislina mleko, pinjenec, sirotka, jogurt, kefir, skuta in sir, vsi brez dodatka, kisano, sušeno, vloženo in drugače konzervirano sadje in zelenjava, sadni in vinski mošt, sadno vino, sadni in zelenjavni sok in sirup, sadni in vinski kis, jedilna olja razen oljčnega ter smola in oglje.

S 316.a členom ZDavP-2 je tako določena obveznost izdaje računov za vse dobave, opravljene kot dobave iz OKGD v okviru malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, za katere ima kmečko gospodinjstvo pri davčnem organu priglašeno obravnavo dohodka kot dohodka iz OKGD. Navedeno pomeni, da morajo davčni zavezanci za prej navedene dobave v skladu s 316.a členom ZDavP-2 izdati račun in pri tem upoštevati tudi DDV zakonodajo. tudi za tiste Gre za dobave, za katere so sicer niso izpolnjeni pogoji za izjemo od obveznosti izdajanja računov po DDV zakonodaji. DDV zakonodaja izrecno določa, v katerih primerih dobav iz OKGD ni treba izdati računa. Če ima kmečko gospodinjstvo priglašeno obravnavo dohodka iz malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov kot dohodka v zvezi z OKGD, pogoji za izjemo od obveznosti izdajanja računov po prvem odstavku 143. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik, niso izpolnjeni. (iz OKGD je obdavčen pavšalno po katastrskem dohodku) in predstavnik tega kmečkega gospodinjstva iz OKGD ni identificiran za namene DDV, mu za dobave iz OKGD po DDV zakonodaji ni treba izdajati računov, ob pogoju, da jih opravi neposredno končnemu potrošniku ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca. Kot prej navedeno, mora davčni zavezanec v takem primeru izdati račun tudi v skladu s 316.a členom ZDavP-2.

Pri gotovinskem poslovanju mora davčni zavezanec za dobave, za katere ima priglašeno obravnavo dohodka kot dohodka iz OKGD in so opravljene v okviru malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, izdati račun z uporabo ustreznega računalniškega programa oziroma elektronske naprave, ki je v skladu z 38. členom ZDavP-2 (z revizijsko sledjo o izdanih računih), ali iz vezane knjige računov. Tako izdani račun davčnemu zavezancu, ki davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti ugotavlja na podlagi pavšalne ocene katastrskega dohodka in ni identificiran za namene DDV, ni treba davčno potrditi, ker se seznam izdanih računov ne šteje za evidenco v skladu s prvim in drugim odstavkom 31. člena

ZDavP-2. Tak davčni zavezanec pa mora pred izdajanjem računov iz vezane knjige računov, vezano knjigo računov potrditi prek sistema eDavki.

Če na podlagi predpisov o DDV oseba, ki izda račun, ni identificirana za namene DDV, opravi pa dobavo malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, za katero ima priglašeno obravnavo dohodka kot dohodka iz OKGD, za katero davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti ugotavlja na podlagi pavšalne ocene katastrskega dohodka vendar pa ne izpolnjuje vseh pogojev za izjemo od obveznosti izdajanja računov po DDV zakonodaji, mora na izdanem računu navesti tudi vse podatke, določene kot obvezne podatke na računu po DDV zakonodaji, tako izdanega računa pa ni treba davčno potrditi (za davčno potrjevanje ni izpolnjen pogoj glede vodenja evidence). Če pa račun izda oseba, ki je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, za katerega je določena obveznost izdaje računov in vodenja poslovnih knjig in evidenc že po DDV zakonodaji, pa mora račun za te dobave davčno potrditi, če je le ta plačan z gotovino. Več glede navajanja podatkov na računu po DDV zakonodaji je navedeno v točki 3 podrobnejšega opisa Računi).

Po 316.a členu ZDavP-2 je za izdajo računa odgovoren vsak posamezni član kmečkega gospodinjstva, ki izvaja prodajo. Če prodajo izvaja oseba, ki ni član kmečkega gospodinjstva, je za izdajo računa odgovoren član kmečkega gospodinjstva, ki je odgovoren za vodenje seznama izdanih računov.

Kmečko gospodinjstvo (davčni zavezanec, identificiran za DDV, in mali davčni zavezanec) mora voditi seznam računov, ki jih mora izdati in davčnemu organu predložiti zbirne podatke v skladu s 316.a členom ZDavP-2 pri prodaji izdelkov iz predelave lastnih pridelkov v okviru malega obsega prve stopnje predelave. Več glede izdaje računov in seznama izdanih računov po 316.a členu ZDavP-2 je navedeno v pojasnilu.

Vprašanje 45: Ali izjema od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika velja tudi za šole, ki so identificirane za namene DDV, za prodajo izdelkov na šolskih bazarjih? (16. 2. 2017)

Osnovna šola načrtuje organizacijo šolskega bazarja, v okviru katerega bodo učenci izdelali svoje izdelke, ki jih bodo prodajali po točno določeni ceni. Izkupiček bo namenjen šolskemu skladu. Sprašuje, ali izjema od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika velja tudi za prodajo izdelkov na šolskih bazarjih, in sicer za šole, ki so identificirane za namene DDV, glede na to, da enake oziroma podobne izdelke prodajajo tudi ostali davčni zavezanci, ki so identificirani za namene DDV, in morajo pri tem obračunavati DDV ter izdajati račune.

Odgovor:

Izjema od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika velja tudi za prodajo izdelkov na šolskem bazarju, ki ga šola, identificirana za DDV, organizira priložnostno in v okviru svoje izobraževalne dejavnosti.

Podrobneje

Namen izjeme od obveznosti izdajanja računov za določene dobave po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika je bila administrativna poenostavitev v zvezi z delovanjem nepridobitnih organizacij, vključno nevladnih organizacij oziroma društev. Iz namena spremembe prej omenjene določbe izhaja, da izjema od obveznosti izdajanja računov velja tudi npr. za dobave blaga na šolskih bazarjih. Obvestilo Sprememba pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost je objavljeno na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije (glede izjeme od obveznosti izdajanja računov za dobave blaga na šolskih bazarjih je navedeno v zadnjem odstavku na strani 2 prej omenjenega obvestila).

Glede pogoja neizkrivljanja konkurence iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika je treba razlikovati med izjemo od obveznosti izdajanja računa in oprostitvijo plačila DDV za opravljene dobave blaga in storitev, ki jih v tej točki natančno opredeljeni davčni zavezanci opravijo v okviru predpisanih pogojev po tem členu. Pogoj neizkrivljanja konkurence se po tej točki ne nanaša na izjemo od obveznosti izdajanja računa, temveč na oprostitev obračunavanja in plačila DDV. Navedeno pomeni, da mora biti za izjemo od obveznosti izdajanja računa po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika v prvi vrsti izpolnjen pogoj, da davčni zavezanec opravlja natančno določene oproščene dobave. Izjema od obveznosti izdaje računa se na tej podlagi uporabi v primeru dobav, ki so oproščene plačila DDV, in sicer, če:

- davčni zavezanec ni identificiran za namene DDV, ker je oproščen obračunavanja DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1, ker v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 evrov obdavčljivega prometa. Pri takšnem davčnem zavezancu oprostitev ne vodi k izkrivljanju konkurence, saj so njegove dobave blaga in storitev do navedenega limita, vključno z organiziranjem dogodkov za zbiranje denarnih sredstev, vedno oproščene plačila DDV (z vidika izvajanja konkurence ni treba presojeti, ali je dobava obdavčena ali oproščena). Oprostitev obračunavanja DDV po prvem odstavku 94. člena ZDDV-1 je določena enako za vse davčne zavezance, ki niso presegli limita 50.000 evrov, zato je pogoj neizkrivljanja konkurence avtomatično izpolnjen, kar nadalje pomeni, da davčni zavezanec lahko uveljavlja izjemo od obveznosti izdajanja računov, vendar le, če so izpolnjeni tudi ostali pogoji iz b) točke šestega odstavka 143. člena pravilnika.

- je davčni zavezanec identificiran za namene DDV in opravlja oproščene dejavnosti v javnem interesu v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (če gre za osebe javnega prava) oziroma v skladu s 43. členom ZDDV-1 (če gre za osebe, ki niso osebe javnega prava). Oprostitev plačila DDV je že s tema členoma določena pod pogojem, da takšna oprostitev ne vodi k izkrivljanju konkurence oziroma ne postavlja v slabši položaj davčne zavezance, ki obračunavajo DDV.

Dobava izdelkov, ki jo opravi šola, identificirana za namene DDV, priložnostno in v okviru svoje izobraževalne dejavnosti (oproščene plačila DDV po 8. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1), z namenom zbiranja sredstev za šolski sklad, je oproščena plačila DDV. Iz navedenega izhaja, da izjema od obveznosti izdajanja računov po b) točki šestega odstavka 143. člena pravilnika velja tudi za prodajo izdelkov na šolskem bazarju, ki ga šola organizira priložnostno in v okviru svoje izobraževalne dejavnosti.

Vprašanje 46: Ali mora prodajalec na izdanem računu kupcu identificiranemu za namene DDV, na računu navesti identifikacijsko številko kupca? (13. 2. 2017)

Odgovor:

Davčnemu zavezancu na računu za opravljeno dobavo ni treba navesti identifikacijske številke za DDV kupca, razen če gre za dobavo, za katero je določena obrnjena davčna obveznost (torej, ko je prejemnik dobave določen kot oseba, ki mora obračunati in plačati DDV). Po DDV zakonodaji pa je na računu treba navesti ime in naslov kupca, razen v primeru poenostavljenega računa, na katerega je ta podatek treba navesti le, če kupec potrebuje račun za uveljavljanje odbitka DDV.

Podrobneje:

V skladu s 4. točko 82. člena ZDDV-1 je navedba identifikacijske številke kupca ali naročnika na računu nujna, kadar je kupec ali naročnik določen kot plačnik DDV, na podlagi obrnjene davčne obveznosti ali če je bila dobava opravljena skladno s 46. členom zakona. ZDDV-1 v 83. členu določa tudi pogoje za izdajo poenostavljenega računa ter obvezne podatke, ki morajo biti navedeni na tem računu. Več o poenostavljenem računu in obveznih podatkih na računu je pojasnjeno v podrobnejšem opisu Računi na povezavi:

http://www.fu.gov.si/fileadmin/Internet/Davki_in_druge_dajatve/Podrocja/Davek_na_dodano_vrednost/Opis/Podrobnejši_opis_2_izdaja_Racuni.pdf.

Če slovenski davčni zavezanec (prodajalec) opravi obdavčeno dobavo blaga v Sloveniji drugemu slovenskemu davčnemu zavezancu (kupcu), prodajalcu na izdanem računu ni treba navesti identifikacijske številke za DDV kupca, na računu pa je treba navesti ime in naslov kupca. Tedaj ima kupec pravico do odbitka DDV, če so izpolnjeni pogoji iz 62. in 63. člena ZDDV-1, uveljavlja pa jo v skladu s 67. členom ZDDV-1.

Navedba identifikacijske številke za DDV kupca je pri prometu blaga in storitev, opravljenih med slovenskimi davčnimi zavezanci, identificiranimi za namene DDV, tako obvezen podatek na računu v primeru opravljenih dobav po 76.a členu ZDDV-1, ko je prejemnik blaga ali storitev določen kot oseba, ki mora plačati DDV. Pojasnilo glede tega je objavljeno na spletni strani FURS:

http://www.fu.gov.si/arhiv_durs/si/davki_predpisi_in_pojasnila/arhiv_pojasnil_ddv_od_1_1_2007_do_31_12_2009/izdaja_racunov/identifikacijska_stevilka_kupca/index.html.

Vprašanje 47: Če kupec – končni potrošnik ne zahteva izročitve računa v papirni obliki, kako naj ve, koliko mora plačati? (16. 2. 2022)

Odgovor:

Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije proda blago kupcu - končnemu potrošniku, kateri ne zahteva izročitve računa v papirni obliki, lahko kupcu pove znesek za plačilo - ga seznanji z zneskom za plačilo, izdani račun davčno potrdi (če je plačan z gotovino po ZDavPR), kupcu pa ga ne izroči v papirni obliki. Seveda pa lahko izdani račun v papirni obliki izroči kupcu - končnemu potrošniku tudi, če ga le ta ne zahteva.

Vprašanje 48: Ali kupec – končni potrošnik lahko od davčnega zavezanca, s katerim se je dogovoril za izdajo računov v elektronski obliki, zahteva še izročitev računa v papirni obliki ? (16. 2. 2022)

Za račune, izdane v elektronski obliki, ne velja, da kupec lahko zahteva še njihovo izročitev v papirni obliki (ni sprememb). Izdani računi v elektronski obliki so po DDV zakonodaji tisti, ki so izdani in prejeti v elektronski obliki.

Vprašanje 49: Ali se kaj spreminjajo pogoji za vračilo DDV v potniškem prometu (za kupce-končne potrošnike, ki nimajo stalnega/običajnega prebivališča v Uniji) ali uveljavljanje oprostitev DDV pri diplomatih, glede na to, da mora davčni zavezanec račun v papirni obliki izročiti kupcu – končnemu potrošniku na njegovo zahtevo? (16. 2. 2022)

Ne, pogoji za vračilo DDV v potniškem prometu ali za uveljavljanje oprostitev plačila DDV pri diplomatih se niso spremenili. Navedeno pomeni, da bo kupec-končni potrošnik, ki je po DDV zakonodaji upravičen do vračila/oprostitev in bo le tu tudi uveljavljal, pri prodajalcu zahteval izročitev računa v papirni obliki (če mu ga prodajalec ne bi sam izročil).